

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2015/16:3218

av Mikael Jansson m.fl. (SD)

Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka skalskyddet mot fredstida och krigstida sabotage mot den storskaliga vattenkraften och kärnkraften (avsnitt 2.2) och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa beredskapslager för olja (avsnitt 2.2) och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lagstadga framtagandet av ett prioriterings- och ransoneringssystem för petroleumprodukter (avsnitt 2.2) och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör öka för att garantera större uthållighet vid internationella kriser (avsnitt 2.2) och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att befolkningsökningen i Afrika, Mellanöstern och Sydasiens leder till ökade risker för pandemier, vilket gör att Sverige borde öka kapaciteten att ta hand om och bota smittade (avsnitt 2.3), och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga) (avsnitt 3.3) och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör undersöka möjligheterna till ett nordiskt, säkert internet baserat på svenska mikrosatelliter (avsnitt 3.3) och tillkännager detta för regeringen.

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta en egen myndighet för psykologiskt försvar (avsnitt 3.4) och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett gendarmeri med tyngre vapen och offensivare taktik än reguljära polisen bör sättas upp med regional placering i Stockholm, Göteborg och Malmö (avsnitt 3.5) och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska delta i Partnerskap för fred (PFF) (avsnitt 3.9) och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska delta i Natos snabbinsatsstyrka (avsnitt 3.9) och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska upprätthålla ett värdlandsstödavtal med Nato (avsnitt 3.9) och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avstå från att bli underställt en EU-försvarsindustristrategi (avsnitt 3.10) och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avsäga sig deltagandet i ytterligare beredskapsperioder för EU:s stridsgrupper och lämna alla eventuellt pågående förberedelser för att delta i dessa (avsnitt 3.10) och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sträva efter att samordna de olika nordiska samarbetsavtalen i en struktur (avsnitt 3.17) och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inte ska bli medlem i Nato under försvarsbeslutsperioden som börjar 2016 (avsnitt 3.18) och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter att ingå en försvarsallians med Finland (kap. 3.18) och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter nära försvarssamverkan i fred med alla nordiska länder (avsnitt 3.18) och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv till Försvarsmakten (avsnitt 4) och tillkännager detta för regeringen.

20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en ny civilförsvarsmyndighet bör inrättas under en civilbefälhavare (avsnitt 4.1) och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att MSB bör läggas ned och verksamheten föras över på FOI och en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 4.1) och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att SOS Alarm bör inkorporeras i en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 4.1) och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslag till internationella fredsoperationer inte ska belasta utgiftsområde 6 (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska ha en mindre summa tillgänglig för att hjälpa lokalbefolkningen (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att gendercentrum ska avvecklas (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige måste planera för en utveckling där Ryssland och Kina ingår en militär allians (avsnitt 5.3) och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det civila försvaret bör kunna fullgöra sina uppgifter i flera månader även i händelse av fullskaligt krig (avsnitt 5.3) och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige geografiskt bör delas in i åtta militärområden på mark (avsnitt 5.4) och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige geografiskt bör delas in i fyra militärområden (marinkommandon) till havs (avsnitt 5.4) och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje militärområde bör delas in i ett antal försvarsområden (avsnitt 5.4) och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje försvarsområde bör delas in i ett antal närskyddsområden (avsnitt 5.4) och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lätta infanteribataljoner bestående av delar av personalreserven ska rustas och

- repetitionsutbildas för uppgifter tillsammans med hemvärnet (avsnitt 5.5) och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner (avsnitt 5.6) och tillkännager detta för regeringen.
 34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att veteraner i vissa fall ska positivt särbehandlas (avsnitt 5.6) och tillkännager detta för regeringen.
 35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett nationellt veterancenter bör byggas (avsnitt 5.6) och tillkännager detta för regeringen.
 36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslaget för område 6 Försvar och samhällets krisberedskap aldrig får underskrida 2,0 procent av BNP fr.o.m. 2025 (avsnitt 6.1) och tillkännager detta för regeringen.
 37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medborgare aktiva i frivilligrörelserna delvis ska ersättas för sina utlägg indirekt (avsnitt 6.2) och tillkännager detta för regeringen.
 38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att försvarslogistiken ska vara krigsanpassad (avsnitt 6.3) och tillkännager detta för regeringen.
 39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarets materielverk bör tilldelas medel för egen utveckling (avsnitt 6.4) och tillkännager detta för regeringen.
 40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel och om att en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel sedan kan använda undantagsregeln i EUF-fördragets artikel 346 på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri (avsnitt 6.7) och tillkännager detta för regeringen.
 41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att forsknings- och utvecklingskapital ska riktas mot områden där den svenska försvarsindustrin redan är framgångsrik och tillverkar strategiska system (avsnitt 6.9) och tillkännager detta för regeringen.
 42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige endast bör delta i sammanslagningar och gemensamt utnyttjande i fråga om försvarsmateriel med de nordiska länderna och att allt materiel ska vara tydligt öronmärkt i händelse av krig (avsnitt 6.10) och tillkännager detta för regeringen.

43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsexportmyndigheten (FXM) ska få stärkta förutsättningar (avsnitt 6.11) och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Svensk Exportkredit (SEK) ska få stärkta förutsättningar (avsnitt 6.11) och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ledningscentraler och andra mål som är högvärdiga för fienden ska finnas i bergrum eller skyddas på annat sätt (avsnitt 7) och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga unga män i en årsklass ska mönstras i en flerdagarsmönstring på plats – för kvinnor är detta frivilligt – (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en tredygnskurs i grundläggande överlevnad ska hållas för alla och i uniform vid mönstringen (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning inom grundläggande militär utbildning (GMU) av ca 8 400 värnpliktsuttagna soldater årligen (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning i ytterligare sju månader, Fortsättningsutbildning (FSU), av ca 7 200 soldater årligen för krigsplacering (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett återinförande av värnpliktsutbildning och krigsbrigader innebär endast naturlig pensionering för eventuellt övertaliga högre officerare, att befintliga GSS/T överförs till värnplikt och att GSS/K kvarstår för kontinuerliga tjänster på brigaderna (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att slippa förmånsbeskattning för icke lagad mat ute i fält (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän som bor på logement

- att få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få subventionerade hemresor varannan vecka (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
 55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en premie ska utlovas när soldater tecknar ett kontinuerligt kontrakt, GSS/K, premien utbetalas efter en tredjedel av, efter två tredjedelar av och när hela kontraktet löpt ut, (avsnitt 8.3) och tillkännager detta för regeringen.
 56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning bör tillsättas för att utreda ett eget system i stället för SAP-baserade PRIO, för kostnader och vinster vid ett byte och möjliga vinster i funktion (avsnitt 8.6) och tillkännager detta för regeringen.
 57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behövs mer materiel i garnisonernas förråd eftersom det med nödvändighet innebär förseningar att hämta från centrallagret (avsnitt 8.8) och tillkännager detta för regeringen.
 58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarmakten ska utse befäl upp till överste/kommendör (avsnitt 8.10) och tillkännager detta för regeringen.
 59. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sju mekaniserade brigader successivt bör sättas upp med basering i Eksjö, Skövde, Gävle, Revinge, Boden, Strängnäs och Visby (avsnitt 9.2) och tillkännager detta för regeringen.
 60. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en stadsskyttebrigad ska sättas upp i Kungsängen med ansvar för huvudstadens värn (avsnitt 9.2) och tillkännager detta för regeringen.
 61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att infrastruktur inte får förstöras ytterligare så att det försvårar ett senare upprättande av mekaniserade brigader med basering i Falun, Östersund, Örebro, Uddevalla, Sollefteå, Kristianstad, Borås, Linköping, Umeå och Uddevalla samt en stadsskyttebrigad i Göteborg (avsnitt 9.2) och tillkännager detta för regeringen.
 62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att brigaderna ska genomgå krigsförbandsövningar (KFÖ) minst vart åttonde år (avsnitt 9.2) och tillkännager detta för regeringen.
 63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av regional civil beredskapskaraktär bör beredas hos länsstyrelserna efter yttrande av Försvarmakten (avsnitt 9.3) och tillkännager detta för regeringen.

64. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av lokal civil beredskapskaraktär bör beredas hos kommunerna efter yttrande av hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna (territorialarmén) (avsnitt 9.3) och tillkännager detta för regeringen.
65. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utbildningen av fallskärms- och lapplandsjägare ska återupptas (avsnitt 9.5) och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att polisens IED-förmåga (improvised explosive device, improviserade sprängladdningar) bör avvecklas och att ansvaret bör läggas på Försvarsmakten (avsnitt 9.6) och tillkännager detta för regeringen.
67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hemvärnets fordonspark bör förnyas så att terrängbil 11, 13 och 20 kan fhasas ut (avsnitt 9.10) och tillkännager detta för regeringen.
68. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hemvärnet bör förses med granatkastare, pansarvärnsrobot och broläggningförmåga (avsnitt 9.10) och tillkännager detta för regeringen.
69. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att raketartilleri och attackhelikoptrar bör läggas in i den 25-åriga investeringsplanen (avsnitt 9.11) och tillkännager detta för regeringen.
70. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anskaffning av fem Visbykorvetter, fem ubåtar A26 och en ny minröjningsdivision bör läggas in i den tioåriga investeringsplanen (avsnitt 10.11) och tillkännager detta för regeringen.
71. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fem reducerade amfibiebrigader successivt bör sättas upp med basering i Vaxholm, Karlskrona, Gotland, Älvsborg och Visby (avsnitt 10.3) och tillkännager detta för regeringen.
72. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Marinbas Öst, Marinbas Väst, Härnösands marindetachment och Fårösunds marindetachment sätts upp 2020 (avsnitt 10.6) och tillkännager detta för regeringen.
73. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Torped 45 bör uppgraderas (avsnitt 10.8) och tillkännager detta för regeringen.
74. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att luftförsvaret bör återintegrera ett taktiskt radiosystem (Taras) för att realisera ett eget Link 16-liknande nät, där vi sedan kan välja nationellt krypto eller Natokrypto momentant (avsnitt 11) och tillkännager detta för regeringen.

75. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att F 16 bör sättas upp 2020 med två nya Gripendivisioner för att stärka luftförsvaret av huvudstaden (avsnitt 11.2) och tillkännager detta för regeringen.
76. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vindkraft inte ska tillåtas inom en radie av fyra mil runt de gamla Bas 90-flygplatserna eftersom de kan vara aktuella att återaktivera i det nya säkerhetsläget (avsnitt 11.4) och tillkännager detta för regeringen.
77. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska inrättas som en egen myndighet (avsnitt 12.) och tillkännager detta för regeringen.
78. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med beslut om tidpunkt för en fördjupad granskning av signalspaning i tråd (avsnitt 13.1) och tillkännager detta för regeringen.
79. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet ledamöter i Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan få minst var sin ledamot (avsnitt 13.1) och tillkännager detta för regeringen.
80. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det från 2017 bör genomföras tre veckors krigsförbandsövningar (KFÖ) varje år med en brigad, varvid värnpliktiga och GSS/T kallas in (avsnitt 15) och tillkännager detta för regeringen.
81. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska ha tillgång till polisens register (avsnitt 16.1) och tillkännager detta för regeringen.
82. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska inordnas under marinen (avsnitt 16.2) och tillkännager detta för regeringen.
83. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör upprättas fonder för ersättning vid naturkatastrofer (avsnitt 17) och tillkännager detta för regeringen.
84. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om särskilda reservkraftnät (avsnitt 22) och tillkännager detta för regeringen.
85. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bemyndiga regeringen att för 2016 utnyttja en kredit i Riksgäldskontoret som uppgår till högst 50 000 000 000 kronor i händelse av krig, krigsfara eller andra utomordentliga förhållanden och tillkännager detta för regeringen.
86. Riksdagen anvisar anslagen för 2016 inom utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap enligt förslaget i tabell 1 i motionen.

Motivering

Tabell 1

UO 6 Försvar och samhällets krisberedskap	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019
1:1 Förbandsverksamhet och beredskap	-1 098	646	3 518	3 830
1:2 Fredsfrämjande förbandsinsatser	-1 125	-1 128	-1 134	-1 147
1:3 Anskaffning av materiel och anläggningar	4 063	3 251	1 314	1 443
1:4 Vidmakth., avveckling materiel och anläggning.	0	0	0	0
1:5 Forskning och teknikutveckling	0	0	0	0
1:6 Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	531	546	562	578
1:7 Officersutbildning m.m.	50	50	50	50
1:8 Försvarets radioanstalt	100	100	100	100
1:9 Totalförsvarets forskningsinstitut	150	150	150	150
1:10 Nämnder m.m.	5	5	5	5
1:11 Intern. Materielsamarb., industrifr., exportst.	0	0	0	0
1:12 Försvarsexportmyndigheten	20	20	20	20
1:13 Försvarsunderrättelsesdomstolen	0	0	0	0
1:14 Statens inspektion för försvarsunderrättelsev.	0	0	0	0
2:1 Kustbevakningen	304	310	315	321
2:2 Förebygg. åtgärder jordskred, andra naturolyckor	0	0	0	0
2:3 Ersättning för räddningstjänst m.m.	0	0	0	0
2:4 Krisberedskap	0	50	100	250
2:5 Gemensam radiokomm. för skydd och säkerhet	0	0	0	0
2:6 Ersättning SOS Alarm Sverige AB enligt avtal	0	0	0	0
2:7 Myndigheten för samhällsskydd och beredskap	0	0	0	0
2:8 Statens haverikommission	0	0	0	0
2:10 Gendarmeriet	0	0	0	400
3:1 Strålsäkerhetsmyndigheten	0	0	0	0
4:1 Elsäkerhetsverket	0	0	0	0
UTGIFTSOMRÅDE 06 TOTAL	3 000	4 000	5 000	6 000

1. Politikens förankring

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett försiktigt framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas

vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fritt från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier.

I vår höstbudget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

Den så kallade försvarsgruppen, regeringen samt Moderaterna, Centern och Kristdemokraterna har enats om att stärka försvaret med sammanlagt 10,2 miljarder kronor på fem år mer än liggande statsbudget. Det är alldeles för lite. Sanningen är att försvarets andel av BNP är på väg mot rekordlåga 1,0 %. Försvarsmakten har krävt minst 20 miljarder mer än liggande budget för att kunna bygga insatsorganisation 14 (IO14) som beslutades i försvarsbeslut år 2009. Sverigedemokraterna budgeterar 36 miljarder kronor mer än liggande budget under den kommande femårsperioden. Vi markerade redan i Försvarsberedningens rapporter genom avvikande meningar att försvaret behöver en rejäl upprustning för en ny rimlig försvarsförmåga.

I vår budgetmotion aviserar vi rejält höjda anslag. Vi tar här fram ett detaljerat förslag på hur dessa resurser skulle kunna användas över åren för att upprusta det svenska försvaret till ett starkt nationellt försvar. Om vår budget skulle realiseras så finns det säkert anledning att i dialog med Försvarsmakten ändra en del detaljer inom ramen för anslagen.

Vårt förslag till försvarssatsning innebär att det svenska försvaret återförs till ungefär det omfång och den förmåga det hade år 1999. Det är skada att nedrustningen inte slutade just detta år; det hade varit bra för oss nu.

2 Global utveckling

2.1 Ekonomi och handel

Under det senaste halvsekle har globaliseringen varit den dominerande faktorn i den internationella ekonomin. Detta har på många sätt varit en positiv utveckling, men det har också inneburit en mängd nya problem. Den ökande globaliseringen har knutit samman världen på gott och ont. Det ökade beroendet mellan olika delar av världen gör att händelser på en plats kan få återverkningar i stort sett omedelbart i resten av världen. Särskilt allvarligt är detta för små länder utan reell möjlighet att påverka skeendena i avlägsna delar av världen. Ett viktigt exempel på detta är beroendet av internationella handelsvägar. Störs dessa av exempelvis krig eller piratverksamhet blir konsekvenserna

allvarliga i resten av världen, men det är endast stormakterna eller världssamfundet i samverkan som har resurser att hålla dessa handelsvägar öppna.

En annan viktig faktor i internationell ekonomi är den snabba ekonomiska utveckling som skett i framförallt Ostasien, men även i stora delar av resten av världen. Denna utveckling har kraftigt förbättrat levnadsvillkoren för miljarder människor, förändrat den ekonomiska maktbalansen samt gjort världsekonomin robustare. Idag så blir inte konsekvenserna av en ekonomisk nedgång i en del av världen lika allvarliga som för bara några decennier sedan. Den rådande ekonomiska krisen samt Kinas snabba ekonomiska utveckling har på senare tid stärkt protektionistiska krafter i Nordamerika och Europa. Huruvida denna utveckling kommer att undergräva dagens frihandel är för tidigt att säga, men det är i alla fall ett potentiellt hot mot små exportberoende länder som Sverige.

Den ändrade ekonomiska maktbalansen i världen leder också successivt till en politisk och militär maktförskjutning där USA:s och Europas dominerande ställning undergrävs. Världen är snabbt på väg mot en multipolär världsordning utan en eller ett par dominerande supermakter. Utvecklingen kommer att leda till en situation som påminner om läget under 1900-talets första halva med ett antal stormakter. Denna utveckling har påskyndats av den rådande ekonomiska krisen. En viktig konsekvens av budgetproblemen är kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen i USA och Europa.

2.2 Miljön och naturresurser

Den kraftiga befolkningsökningen i kombination med en snabb ekonomisk utveckling i världen leder till en omfattande belastning på världens miljö och en kapplöpning efter naturresurser. Risken är stor att detta kan leda till fler konflikter om odlingsmark, sötvatten, energiresurser, mineraltillgångar och andra naturtillgångar. Kampen om resurserna riskerar också att leda till ansträngda relationer och i värsta fall väpnade konflikter mellan stormakterna.

En viktig utveckling inför framtiden är också USA:s växande energioberoende. Shaleteknologin kommer sannolikt på sikt göra USA till nettoexportör av energi och bryta USA:s beroende av utländsk energi. Detta kan komma att radikalt minska USA:s intresse för Mellanöstern med dess oljetillgångar samt hålla handelsvägarna öppna från regionen.

Mycket tyder på att jordens klimat är på väg att bli varmare. Om detta stämmer, oberoende av orsak, så kommer detta få stora konsekvenser för Arktisregionen med nya transportleder och möjligheter till utvinning av naturresurser. Arktisområdet kommer då att bli en mycket viktigare strategisk region.

Sveriges storskaliga vattenkraft och kärnkraft är känslig för sabotage, något som gäller såväl i freds- som i krigstillstånd. De skyddade zonerna runt kraftverken bör göras större och bevakas bättre, byggnaderna bör förstärkas ytterligare och hemvärnet/territorialarmén bör ges en mer aktiv roll i objektskyddet.

Sverigedemokraterna anser att det finns ett behov av att upprätthålla lager av olja för att vi ska klara en kris med följande importbegränsningar. Det är däremot enligt vår mening inte tillräckligt med att sådana lager placeras utomlands, vilket är fallet med Sveriges nuvarande tolkning av EU:s direktiv. Ett prioriterings- och ransoneringsystem för petroleumprodukter bör förberedas i lagen. Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör höjas för att göra oss tåligare för verkningarna av internationella kriser.

2.3 Demografi och hälsa

Befolkningsökningen i världen verkar avta i takt med att länder industrialiseras och uppnår en viss levnadsstandard. Kvinnor som läser högre utbildning får färre barn och vid högre ålder. Denna utveckling har varit tydlig i USA, Europa och Japan. På sikt kommer detta att leda till minskande befolkningar och höjd medelålder. I USA har denna utveckling än så länge hindrats av en omfattande invandring från främst Latinamerika. Nu har även Kina och resten av Ostasien börjat utvecklas på samma sätt. I Kina har denna utveckling förstärkts av den rådande ettbarnspolitiken.

Minskade barnkullar kommer att leda till färre personer i arbetskraften och en ökad försörjningsbörda på dessa. Detta kan kompenseras via längre tid i arbetslivet, ökad sysselsättningsgrad samt olika tekniska lösningar som robotisering och automatisering.

I Sverige har en okritiskt planlagd massinvandring lett till att antalet personer i arbetsför ålder som inte arbetar har ökat dramatiskt. Det tär hårt på Sveriges resurser. Bristen på civilingenjörer i Sverige är samtidigt ett växande problem som bör tas på stort allvar.

På försvarsområdet kommer sannolikt satsningar på teknologiska lösningar bli allt viktigare i takt med att ungdomskullarna minskar. Samtidigt kommer konkurrensen om dessa ungdomar sannolikt att leda till att någon form av värnpliktssystem fortsätter att vara det bästa sättet att garantera personalförsörjningen på försvarsområdet.

I Afrika, Mellanöstern och Sydostasien är befolkningsökningen fortfarande hög. Om inte den ekonomiska utvecklingen i dessa regioner ligger på en så hög nivå att levnadsstandarden stiger riskerar det leda till svåra interna problem med omfattande konflikter som följd. Samtidigt kommer det sannolikt finnas ett stort migrationstryck från dessa regioner hur utvecklingen än blir, men med en dålig ekonomisk utveckling och konflikter kommer detta migrationstryck att öka radikalt, vilket den nuvarande migrationsvågen är ett exempel på.

Befolkningsökningen i vissa delar av världen leder till ökade hot för globala pandemier. Modern sjukvård klarar av att läka allt fler sjukdomar och sjukdomstillstånd men är ingen garant för skydd mot nya smittsamma sjukdomar som kan uppenbara sig snabbt. Sveriges kapacitet för att omhänderta och bota sjuka bör öka. Det kan vara bra med ytterligare ett pandemicentrum.

2.4 Ideologier och politiska trender

Efter Sovjetunionens kollaps har flera debattörer spått historiens död. Marxismens ekonomiska teorier har bevisligen visat sig leda fel och den västerländska marknadsekonomin har verkat vara det ensamt segrande. Alla skulle kunna bli överens om detta. Verkligheten har dock visat sig vara betydligt mer mångbottnad och framtiden är inte på något sätt lätt att förutse. Den växande islamismen är ett exempel på detta. Bushadministrationens tro att hela Mellanöstern automatiskt skulle bli demokratiskt om Saddam Husein m.fl. diktatorer störtades har visat sig vara fel. Nya visionärer kommer även i framtiden påverka världen på ett icke förutsägbart sätt. Den västerländska normalmodellen behöver inte vara alla folks mål.

3 Säkerhetspolitik

3.1 Konflikter och hot

Efter kalla krigets slut minskade de mellanstatliga konflikterna i världen. Samtidigt reducerades också försvarsanslagen i delar av världen. Det fanns en uppfattning att krig mellan stater var passé och att framtiden huvudsakligen skulle bestå av internationella insatser för att upprätthålla eller skapa fred och demokrati. Efter en kort euforisk period på 1990-talet har detta scenario inte visat sig stämma. Efter år 2000 har försvarsanslagen i världen ökat kraftigt samtidigt som konflikterna blivit allvarligare igen. Det har också visat sig vara mycket svårare och dyrare att sprida fred och demokrati än vad man trodde på 1990-talet.

Försvarsanslagens snabba ökning har bromsats upp de senaste åren, men detta beror enbart på att USA och Europa tvingats göra omfattande nedskärningar av sina försvar pga. den ekonomiska krisen. Eftersom resten av världen fortsätter sina rustningar påskyndar detta bara utvecklingen mot en multipolär värld utan västlig militär hegemoni. I en multipolär värld med konkurrerande stormakter kommer det också att bli allt svårare för det internationella samfundet att enas kring insatser. Det faktum att USA ibland väljer att agera självpåtagen världspolis och intervensera utan FN-mandat riskerar sätta prejudikat för nya stormakter. Samtidigt så kommer västs relativa försvagning militärt göra det allt svårare att kunna agera internationellt. Om USA också delvis tappar intresset för vissa regioner pga. sitt nya energioberoende kommer det också

minska viljan att ingripa. Risken är stor att det kommer ske en rad ingripanden utan internationell sanktion från olika stormakter, men då endast när nationella säkerhetsintressen är hotade.

Det finns få tecken som visar att vi går mot en fredligare värld. Risken har snarare ökat för att interna konflikter utvecklas till mellanstatliga konflikter som i Libyen, Syrien och Ukraina. En annan fara är att nationellt självhävelsebehov bland snabbt växande nationer riskerar att skapa nya mellanstatliga konflikter. Finns det även konkurrens om naturresurser så ökar riskerna än mer. Ett område där detta syns väldigt tydligt är i haven utanför östra och södra Kina.

Den på kärnvapen baserade terrorbalansen mellan USA och Sovjetunionen/Ryssland har bevarat världsfreden. Den viktigaste mekanismen för att detta ska fungera är båda sidors konstaterade andraslagsförmåga. Bisarrt nog är det alltså det som hotar och oroar oss mest samtidigt det som räddat oss undan ytterligare ett världskrig. Eftersom inget land vill starta kärnvapenkrig finns dock risk för bruk av militära medel på en nivå som ligger under den gräns där kärnvapenanvändning kan vara aktuellt. Ryssland har börjat manövrera i detta handlingsutrymme. Sverige valde på 1950-talet att inte bygga kärnvapen och vi har valt att förlita oss på stormakternas balans.

3.2 ABC-stridsmedel (CBRN)

Det finns idag inget som tyder på att spridningen av massförstörelsevapen är under kontroll. I takt med den ekonomiska utvecklingen får allt fler länder teknisk förmåga att utveckla massförstörelsevapen. Samtidigt ser många länder innehav av sådana vapen som en garanti mot anfall från konventionellt överlägsna länder. De länder som främst finns i världens blickfång just nu är Nordkorea och Iran. Skulle något av dessa länder skaffa kärnvapen riskerar detta att leda till att flera grannländer också skaffar kärnvapen.

En ökad spridning av massförstörelsevapen till nya länder ökar också risken för att terrorister kommer över dessa vapen.

Stormakterna verkar inte kunna komma överens om en omfattande nedrustning på kärnvapenområdet. Snarare pågår en förnyelse av kärnvapenarsenalerna. Mycket beror detta på att Ryssland ser kärnvapen som vitala för sin försvarsförmåga gentemot konventionellt överlägsna stormakter, främst USA och Kina.

3.3 Informationsteknologi

Spridningen av informationsteknologi har varit en mycket viktig del i globaliseringen som knutit samman alla länder så att man idag har omedelbar tillgång till hela världen.

Ny teknik har varit vital för att ökad omvärldskunskap samt i spridandet av nya idéer. Informationsteknologin kan användas både för positiva och negativa ändamål.

Spioneri och regelrätta cyberattacker över nätet har blivit vardag idag. Stormakterna med USA och Kina i spetsen satsar stort på att bygga upp sina resurser för cyberkrigföring, spionage och övervakning. Detta har blivit extra tydligt med de pågående avslöjandena kring NSA:s övervakning av en stor del av internet.

Militära underrättelsetjänster, terrorism och organiserad brottslighet kommer att använda sig av informationsteknologi i allt högre utsträckning. Inte minst för att det är billigt och svårspårat samt att man når hela världen. Detta gör det allt viktigare att vidta adekvata åtgärder för att skydda och försvara vitala nationella intressen mot cyberhot. Detta blir särskilt viktigt när större delen av samhället är helt beroende av fungerande informationsteknologi. Särskilt viktigt är att skydda betalsystem, energiförsörjning och transporter. Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga). Rika länder kan förväntas skapa ”egna internet” som är avgränsade mot övriga datanätverk. Regeringen bör undersöka möjligheten för ett nordiskt säkert internet baserat på svenska mikrosatelliter. Satelliterna är i ett sådant läge strategiska produkter och direktupphandlas.

3.4 Psykologiskt försvar

En del av försvaret utgörs av det psykologiska försvaret med uppgift att skydda mot fiendens felaktiga propagandaspridning och föra ut den korrekta bilden av skeendet till den svenska och internationella publiken. Detta är en viktig uppgift i en konflikt eftersom krigföringen alltmer har utvecklats mot att knäcka inte bara motståndarens förmåga till strid utan också hans vilja att strida. För att kunna uppnå detta behövs en nystart av en särskild myndighet för detta ändamål – Styrelsen för psykologiskt försvar.

3.5 Terrorism och organiserad brottslighet

I takt med globaliseringens framväxt har även terrorism och organiserad brottslighet globaliserats. Det har alltid funnits internationella nätverk, men idag går det mycket lättare att kommunicera och organisera sig internationellt.

I en värld med helt olika nivå på militära resurser, både tekniskt och ekonomiskt, måste svagare aktörer använda sig av asymmetrisk krigföring för att ha en chans att skada fienden. Särskilt viktigt är detta för icke-statliga aktörer. När den överlägsna aktören använder sig av fjärrstyrda drönare så svarar den svagare aktören med terrordåd antingen mot fysiska mål eller mot virtuella mål på internet. I framtiden finns också risken att terrorister kommer över massförstörelsevapen.

Det finns också en risk att terroristgrupper och den organiserade brottsligheten kommer att närma sig varandra. Terrorister behöver finansiera sin verksamhet och organiserad brottslighet kan använda sig av terroristernas metoder för att uppnå sina mål. Ett exempel på detta är organiserad brottslighet som hotar med cyberangrepp i utpressningssyfte.

Kampen mot terrorism och organiserad brottslighet är av stor vikt. Det krävs dock en rad svåra avvägningar i denna verksamhet. Det måste dels ske en avvägning mellan internationellt samarbete och nationell suveränitet. Det måste också ske en avvägning mellan effektivitet och konsekvenser för mänskliga rättigheter samt ekonomisk utveckling. Terror- och brottsbekämpning får inte undergräva demokratin eller den ekonomiska utvecklingen, men samtidigt måste den vara så effektiv att större terrordåd blir ytterst ovanliga.

Det moderna samhället är känsligt för störningar och terrorattacker, inte minst de stora städerna. Antiterrorförband med hög beredskap och specialbeväpning har därför en viktig roll.

I Sverige är den reguljära polisen underbemannad sett till att arbetet ökat. De kriminella har blivit mer organiserade och tyngre beväpnade. Det finns många no-go-zoner i de svenska städerna där polisen måste säkra områdena innan övriga blåljusorganisationer kan köra in. På nätterna är det så få radiobilar ute att de tvingas nonchalera lätta och medellätta brott för att vara beredda möta de tyngre.

Andra länder som haft no-go-zoner har fått bukt med problemet genom att utmana de kriminella gängen och sätta hårt mot hårt och efter att detta har lyckats genomföra sociala satsningar. Det finns ingen annan väg för Sverige. Ett återinförande av Särskilda beredskapspolisen kan avlasta den reguljära polisen vid kriser i fredstid, men den trygghets- och säkerhetskris som råder ständigt idag kräver ytterligare en kår: ett gendarmeri.

Gendarmer måste rekryteras noga, de ska ha allmänhetens förtroende men vara omutliga och modiga. En gendarm väntar aldrig på förstärkning, jämför med Texas Rangers motto: *"one riot – one ranger"*. Gendarmer kan till exempel bevaka offentliga institutioner och lösa andra specialuppgifter där tydlig säkerhet bör upprättas.

3.6 Den europeiska robotskölden

För att skydda Europa och USA mot iranska långdistansrobotar kommer USA placera ut antirobotrobotar i Östeuropa. Robotarna som placeras i Polen 2018 har väckt stor ilska i Ryssland och resulterat i att Ryssland i sin tur placerat ut olika robotsystem i Kaliningradområdet. Om robotarna verkligen kommer på plats 2018 är risken stor för ytterligare rysk upptrappning.

3.7 Stormakter med fjärrstridsambitioner

Kina och Indien bygger upp nya förmågor som exempelvis hangarfartygsgrupper, vilket visar en vilja att kunna verka mot en kvalificerad motståndare utanför sina närområden. Inom överskådlig tid finns det dock ett tekniskt gap till USA som gör det orealistiskt att företa fjärroperationer utan USA:s tillstånd.

3.8 NATO

Efter Warszawapaktens (WP) upplösning finns idag endast en viktig försvarsallians, nämligen Nato. Nato utvidgades efter WP:s upplösning så att samtliga före detta stater i Östeuropa som varit medlemmar i WP blev medlemmar i Nato. Även de tre före detta baltiska delrepublikerna i Sovjetunionen blev medlemmar i Nato. Samtidigt lades Natos fokus om från att primärt försvara medlemmarnas eget territorium till att bli en organisation som främst agerar internationellt för att försvara Natoländernas intressen.

Natos kapacitet att agera har reducerats kraftigt genom kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen både i USA och i Europa som följd av den rådande ekonomiska krisen. Det finns också ett ökande missnöje i USA med att Europas försvarsanslag bara är 30 % av USA:s trots att ekonomierna är jämnstora. Samtidigt genomför USA en omprioritering av sin försvarspolitik från Europa – Mellanöstern till Stilla Havet.

Nato kommer sannolikt trappa ned sina internationella insatser framöver pga. resursbrist. Däremot kommer organisationen säkert att finnas kvar i sin ursprungliga roll som säkerhetsgarant för medlemmarna. USA:s militära närvaro och fokusering på Europa kommer också långsiktigt att minska.

Den senaste tiden har relationen mellan Nato och Ryssland försämrats och ingen ytterligare utvidgning har heller skett. Ukrainakrisen och Rysslands militära ingripande i den har i stor grad flyttat Natos fokus tillbaka till Europa. De kommande åren kommer sannolikt fokus ligga på den gemensamma europeiska säkerheten. De långsiktiga trenderna ligger dock fast oavsett det spända säkerhetspolitiska läget i Europa.

3.9 Partnerskap för fred och värdlandssupport, NRF och HNS

Nato har också utvecklat ett omfattande samarbete med andra länder i närområdet via Partnerskap för fred (PFF). PFF utvecklas nu så att samarbetet fördjupas med vissa nationer som upplevs ha särskilt bra samarbetspotential.

Frågan är nu hur nära relation Sverige kan ha med Nato utan att vi delvis börjar räknas in i alliansen. Sveriges deltagande i Partnerskap för fred (PFF), Natos snabbinsatsstyrka (NRF) och värdlandssupport (HNS) markerar, som vi ser det, en gräns mot ett ytterligare närmande till Nato. Dessa tre åtaganden förpliktar inte, det följer inga krav på stöd till andra länder eller på att vi ska vara tvungna att upplåta vårt territorium.

Vi vill inte ingå som fullvärdig medlem i Nato och inte heller ha någon mer djupgående integration i Atlantpakten. PFF ger oss möjligheter att vid internationella konflikter delta tillsammans med Nato. NRF ger oss billig tillgång till bra övningar. HNS ger oss en ytterligare en möjlighet om krig försätter oss i ett ytterst ansträngt läge.

3.10 Eda

EU har ännu inte format någon övergripande överstatlighet på försvarsområdet, men det närmar sig. Allt fler säkerhetspolitiska områden beslutas bli överstatliga. EU:s stridsgrupper är ett förstadium till EU:s egen krigsmakt och därför bör inte Sverige delta. Lika lite som EU bör bli en nation med egen lagstiftning och skatterätt, lika lite bör EU förses med en egen krigsmakt. Denna utveckling motverkas av Nato som är den enda organisation i Europa som idag kan leda storskaligt krig. Få Natoländer vill byta ut Nato mot EU ur ett militärt perspektiv.

Vad gäller försvarsmateriel finns tankar inom EU om att låta EU bli ramen för gemensamma satsningar genom en försvarsindustristrategi för EU. Medlemsstaternas forskningsanslag får då samlas till EU för gemensamt nyttjande i större skala utanför marknaden. Risken för att en sådan utveckling blir döden för svensk försvarsindustri är stor. Andra medlemsländer tar för sig i gemensamma projekt medan Sverige backar. Sverige bör satsa på försvarsmaterielsamarbeten med enskilda länder; de nordiska länderna i första hand, men även länder inom sexnationerssamarbetet (Sverige, Frankrike, Italien, Spanien, Storbritannien och Tyskland). Andra lämpliga länder är Schweiz, Brasilien och Indien. Den svenska försvarsindustrin har på egen hand visat vägen till flera viktiga samarbeten.

3.11 Andra större aktörer: USA

Den internationella säkerhetsordningen var i stort sett unipolär efter Sovjetunionens upplösning med USA som enda supermakt. Denna period är nu på väg mot sitt slut. USA kommer fortsatt vara den enskilt viktigaste och mäktigaste aktören under överskådlig tid, men inte längre hegemoniskt dominerande. Vi går mot en multipolär värld med ett antal konkurrerande stormakter. Maktbalansen mellan dessa kommer att avgöras via formella eller informella allianser. Även om Kina på sikt kan matcha eller bli starkare än USA så kan de idag inte alls matcha USA och dess allierade. En tänkbar utveckling är att Kina närmar sig Ryssland och eventuellt övriga Briksländer för att skapa en motvikt till USA:s allianser. De europeiska länderna bör redan nu ta säkerhets- och försvarspolitik höjd för en sådan tänkbar utveckling.

Under hela efterkrigstiden har USA bedrivit en aktiv utrikespolitik och i princip ensamt dominerat internationell politik i två decennier. Nu kommer dock en period av

svår omställning för USA då man går från att vara ensam på toppen till att bli en av ett antal stormakter. Att ställa om från supermakt till stormakt är alltid smärtsamt. Sovjetunionen och de europeiska kolonialimperierna är exempel på detta. Det finns en risk för att USA sluter sig igen och återgår till den typ av isolationism som rådde före 1941. En sak som talar för ett minskat engagemang i omvärlden är det energioberoende som verkar möjligt i närtid. USA kommer också att behöva hantera sin stora statsskuld, sitt långsamma politiska system och sitt stora strukturella budgetproblem med underfinansierade socialförsäkringar. Militären kommer inte heller vara så dominerande globalt som hittills. De militära resurser som finns kommer sannolikt till stor del fokuseras på att utgöra en motvikt mot Kina. Sju decennier av aktivistisk utrikespolitik talar dock för att USA inte återgår till en renodlad isolationism.

3.12 Andra större aktörer: Kina

Kina har haft en snabb ekonomisk utveckling de senaste 30 åren. Inom något decennium kommer man att passera USA ekonomiskt och bli världens ledande ekonomiska makt. Kina står inför en mängd ekonomiska utmaningar och möjligheter de kommande decennierna. Viktigast av allt är att man behöver ställa om från en exportdriven till en konsumentdriven ekonomi. Lyckas man med detta så kan man se fram emot flera decennier av stark ekonomisk tillväxt. Det kinesiska försvaret har stärkts drastiskt, särskilt efter år 2000. Försvarsanslagen har flerdubblats och militären håller på att ställas om till ett högteknologiskt försvar. Det teknologiska gapet till USA och väst har minskat avsevärt. Fortsätter denna utveckling kommer Kina sannolikt satsa lika mycket på sitt försvar som USA om ett par decennier. Detta innebär dock inte att deras försvar blir jämnstarka på en gång. USA har många decennier bakom sig av mycket större försvarsanslag och en lång historia av att hantera dessa moderna vapensystem. Kina kommer sannolikt inte passera USA i militär styrka före 2050. Däremot kommer Kina säkert att kunna matcha USA militärt i Kinas närområde långt före 2050. Kina kommer också att behöva satsa stora resurser för att säkra viktiga naturresurser ute i världen samt skapa säkra transportleder till Kina. Om Kina lyckas bygga allianser med andra stormakter förbättrar det också Kinas geopolitiska läge avsevärt. Det finns också osäkerhet kring Kinas politiska framtid. Kina satsar mer pengar på inrikestrupperna än på trupperna som ska försvara landet från yttre anfall. Går det att kombinera ett auktoritärt politiskt system med ekonomisk tillväxt under lång tid? Lyckas Kina med detta så ser demokratins situation mycket sämre ut globalt.

3.13 Andra större aktörer: Ryssland

Ryssland har återhämtat sig ekonomiskt efter den kraftiga nedgång man drabbades av efter Sovjetunionens fall. Efter Putins makttillträde har landet utvecklats i nationalistisk och auktoritär riktning. Regim och befolkning har inte heller kommit över förlusten av stormaktsstatusen. Därför utgör återuppbyggnaden av Rysslands försvar en prioriterad uppgift för regimen. Man anser sig också ha särskilda rättigheter i det nära utlandet, dvs. i det före detta Sovjetunionen. Detta område anses av Ryssland höra till den ryska intressesfären. År 2008 visade Ryssland också att man var beredd att gå i krig med ett grannland, Georgien, för att försvara sina intressen. Ryssland upplever att USA, Nato och väst orättfärdigt utnyttjade Rysslands svaghet på 90-talet. Detta visar att man behöver ett starkt försvar. Man är också orolig över det snabbt växande Kina och den islamiska väckelsen i söder. Ryssland anser sig behöva både ett starkt kärnvapenförsvar och ett konventionellt försvar för att skydda sitt territorium och sina intressen. En massiv upprustning pågår nu i syfte att bygga upp detta försvar. Lyckas man så kommer Ryssland ha en stor förmåga om ett decennium. Det som talar emot en sådan utveckling är osäker ekonomi pga. stort råvaruberoende, omfattande korruption samt en hel del svagheter i försvarsindustrin. Det finns anledning till oro för den demokratiska utvecklingen i Ryssland. Det är också värt att notera att den ryska oppositionen endast till begränsad del består av grupper med liberala värden i västlig mening. Stora delar av oppositionen består istället av kommunister och nationalisterna med en auktoritär inriktning. Befolkningen minns andra världskriget och tål därför neddragningar om regimen hävdar att det är fiendens fel.

3.14 Andra större aktörer: EU

EU har både utvidgats och fördjupats de senaste 20 åren. Detta har dock inte alltid varit i samklang med den interna opinionen i de olika medlemsländerna. Den rådande ekonomiska krisen har visat på en rad strukturella problem med eurosamarbetet. Man har lyckats rädda samarbetet, men bara så mycket att det hankar sig fram hjälpligt. Ingen riktig återhämtning har inträffat och de sociala kostnaderna har varit höga. Läget är nu det att man antingen måste fördjupa samarbetet på det ekonomiska området eller riskera hela europrojektet. Problemet är att det idag finns ett väldigt svagt folkligt stöd både för EU och i än högre grad för ett än mer fördjupat samarbete. Detta betyder att framtiden ser väldigt osäker ut. EU:s ambitioner att fördjupa sitt utrikespolitiska, säkerhetspolitiska och försvarspolitiska samarbete drabbas också av denna EU-skepsis. EU:s omfattande problem gör också att den mjuka makt som EU tidigare haft som positivt exempel nu i stort sett försvunnit.

3.15 Andra större aktörer: Schweiz

Som trolig Gripenköpare har Schweiz en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Landet är inte medlem av Europeiska unionen, vilket kan vara en fördel eftersom EU verkar mer och mer överstatligt genom Eda där Sverige riskerar att dra det kortaste strået.

3.16 Andra större aktörer: Mellanöstern

I Mellanöstern är läget inte mindre komplicerat än före revolterna. Tvärtom finns flera nya och oroväckande konfliktlinjer. Motsättningarna mellan sunni- och shiaislam har växt och kan i värsta fall resultera i en regional storkonflikt. Samtidigt har islamism i olika former kraftigt stärkt sin ställning i regionen, vilket riskerar att omintetgöra demokratiseringssträvanden, förvärra regionala konflikter och öka motsättningarna med västvärlden. Särskilt allvarligt är detta för Europa som är granne med regionen. I Tunisien och Marocko sitter islamistiska partier i regeringsställning. I Syrien påverkar den övergripande konflikten mellan shia- och sunniislam hur konflikten utvecklas, vilket influerar hur framför allt Iran, Saudiarabien, Qatar, Turkiet och Hizbullah positionerar sig. Globalt har bland annat Ryssland politiska, militärstrategiska och ekonomiska intressen att bevaka i Syrien. I Irak finns en fruktan för att sunnitiska extremistgrupper från Irak som strider mot Asadregimen kan återvända till Irak och bekämpa den irakiska centralregeringen, som är shiitisk. I Iran finns betydande farhågor om att den iranska regimen fortsätter kärnvapenutvecklingen i hemlighet. Den islamistiska regeringens utrensningar i turkiska statsapparaten har lett till att den traditionella motvikten inom militären och byråkratin, som varit mer sekulär och nationalistisk, har försvagats starkt. Detta är ett avgörande skifte i Turkiets inrikespolitik, där militären av hävd har sett sig som förvaltare av arvet efter Kemal Atatürk.

3.17 Andra större aktörer: Brasilien

Som Gripenköpare har Brasilien en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Brasilien kan också bli till hjälp för att sälja Gripen till fler länder.

3.18 Andra större aktörer: Indien

Som möjlig Gripenköpare har Indien en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Indien kan också bli till hjälp för att sälja Gripen till fler länder.

3.19 Sveriges närområde

Alla grannländer utom Finland och Ryssland är medlemmar i Nato. Detta gör att ett nära samarbete mellan de nordiska Natoländerna och Sverige inte är helt enkelt. Ett utökat nordiskt försvarssamarbete i fred sparar resurser men ger också möjlighet till bra övningar.

Norges försvar är i huvudsak inriktat på att försvara Nordnorge och havsområdena med omfattande energitillgångar. Detta gör att man primärt satsar på marinen och flygvapnet. Norge satsar 1,4 % av BNP på försvaret och anslaget ökar.

Danmark har övergett tanken på att ha ett allsidigt försvar utan vill, genom att vara en mycket lojal Natomedlem, försäkra sig om stöd från Nato istället. De relativt stora offren i den danska ISAF-insatsen är exempel på detta. Man satsar bara på ett par förmågor samt en stor förmåga till internationella fredsoperationer. Till detta kommer att man tvingas lägga resurser på marinenheter som kan skydda danska intressen på Grönland. Danmark satsar 1,3 % av BNP på försvaret.

Finland har kvar ett omfattande territorialförsvar baserat på värnplikt. Landet genomför nu en kraftig reduktion av numerären både för att ha råd med omfattande materielinköp samt som konsekvens av neddragningar i försvarsbudgeten pga. den ekonomiska krisen. Finland är mycket intresserat av nordiskt försvarssamarbete och är neutralt. Finland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Baltikum har huvudsakligen inriktat sig på internationella insatser men håller nu på att stärka territorialförsvaret. Estland satsar 2,0 %, Litauen 0,8 % och Lettland 1,3 % av BNP på sina respektive försvarsmakter. Litauen och Lettland har dock beslutat att höja anslagen till 2 % av BNP. Alla baltiska länder är intresserade av ett nära försvarssamarbete med Norden.

Det är i nuläget klart att våra baltiska grannländer inte tar Sveriges nuvarande solidaritetsförklaring på allvar och att Sverige för närvarande inte har några reella resurser att påverka förloppet av en kris i Baltikum. Detta är ett allvarligt problem för den hittillsvarande säkerhetspolitiska inriktningen och kräver antingen en anpassning av politiken till våra faktiskt existerande resurser eller – vilket vi föredrar – en betydande resurstillförsel till det svenska försvaret. Det första vi kunde göra för att reellt hjälpa balterna är att befästa Gotland.

Polen satsar rejält på att bibehålla ett starkt territorialförsvar, ha nära relationer till USA och de centraleuropeiska grannländerna. Polen satsar 1,9 % av BNP på försvaret.

Tyskland har haft ett av Europas starkaste konventionella försvar. Nu genomförs dock omfattande neddragningar i försvaret som i stort sett eliminerar Tysklands förmåga att hjälpa andra länder i Europa med deras territorialförsvar. Tyskland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

3.20 Förutsättningar för nordiska försvarsmakternas samarbete

Sverigedemokraterna betraktar Sverige som, i fallande ordning, en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet.

Vi vill, i likhet med vad som fördes fram i Stoltenbergrapporten 2009, öka det nordiska samarbetet inom en rad frågor på försvars- och säkerhetsområdet. Vi ser uppenbara förtjänster i att de nordiska länderna tar ett gemensamt ansvar för regionens säkerhet, i likhet med vad som länge planerades under det kalla krigets era. Soldaternas offervilja är naturligt störst när det gäller det egna landet, men även beredskapen att offra sig för ett nordiskt broderland är stor. Det nordiska försvarssamarbetet bör därför drivas så långt som möjligt.

Av dessa skäl välkomnar vi att de nordiska länderna lanserade Nordefcosamarbetet 2009. Vi anser dock att det inte har gjorts tillräckligt mycket konkret för att uppnå ett fördjupat försvarssamarbete i linje med de förslag som finns i Stoltenbergrapporten, och vi vill se ökade insatser i det nordiska försvarssamarbetet för att uppnå sådana resultat.

Danmark och Norge kommer under överskådlig tid att vara Natoanslutna, och Finland och Sverige kommer under överskådlig tid att vara icke Natoanslutna. Det är viktigt att ett realistiskt uppbyggt nordiskt samarbete på detta område tar hänsyn till dessa förutsättningar.

Ett övergripande strukturellt problem för nordiskt samarbete på detta område är att det är splittrat mellan olika avtal och strukturer. Detta är enligt vår mening suboptimalt. För att kunna uppnå ett effektivt och fördjupat nordiskt samarbete bör avtalen samordnas i en gemensam struktur. Det nordiska försvarssamarbetet bör formaliseras för att kunna fortsätta att fördjupas.

3.21 Svensk-finsk försvarsallians

Sveriges försvarspolitik ska fokusera på försvaret av Sverige. Genom att stärka vårt eget försvar, genom att fullt ut verka för en allians med Finland och genom partnerskapet för fred med Nato tar Sverige sitt säkerhetspolitiska ansvar.

Sverige ska inte utlova ensidiga solidaritetsgarantier eller garantier utan tydligt innehåll.

Ett starkt försvar på Gotland är inte bara en svensk angelägenhet utan även en baltisk angelägenhet eftersom en militär bas på Gotland i fel händer är ett hot mot hela Östersjöområdets säkerhet.

Försvarssamarbete i fred och försvarssamverkan i krig skiljer sig markant åt.

Försvarssamarbete i fred höjer inte tröskeleffekten i sig, men sparar pengar och ger bättre övningsmöjligheter vilket leder till ökad förmåga hos deltagande förband.

Gemensam luftläges- och havslägesbild, gemensam isbrytarkapacitet i arktiska förhållanden, gemensamma transportplan (som är landsdedikerade i krig) och gemensamma satellitsystem är exempel på omedelbara samordningsfördelar. Sveriges försvarssamarbete i fred bör inrikta sig på nordiska länder i första hand, baltiska länder i andra hand och de länder som vi har materielsamarbeten med i tredje hand.

Försvarsallianser syftande till förbund i krig måste signeras mellan stater. Sverigedemokraterna vill att Sverige snarast ska verka för en försvarsallians mellan Sverige och Finland med målsättningen att skapa ett gemensamt försvar. Tempot för dettas genomförande gynnas av en tidsplan.

Sverigedemokraterna förespråkar att Sverige avstår från medlemskap i Nato. Vi ifrågasätter inte att Nato gjort bra saker. Nato och USA kapprustade exempelvis Sovjetunionen till randen av nationell konkurs i kalla kriget. Detta faktum och Sveriges relation till Nato är dock två olika frågor. Sverige och Finland var under kalla kriget inte med i Nato, men var väl rustade och utgjorde en starkt försvarad zon med relativ avspänning. Så kan det fortsätta att vara.

Det finns flera skäl för att Sverige inte ska vara medlem i Nato.

► Ett avspänningsskäl:

Med ett starkt svenskt försvar – helst i allians med Finland - utgör ett Sverige som står fritt från stormaktsallianserna en stabiliserande faktor i ett strategiskt geografiskt område.

► Ett politiskt skäl:

Vi riskerar inte att dras in djupt i konflikter som inte rör oss.

► Ett tillräcklighetsskäl:

Vi kan höja försvarsanslaget och, med eller utan Finland, skapa en egen relevant tröskeleffekt.

4 Direktiv till Försvarsmakten

Tilldelad ekonomi kontra militär förmåga kan regleras på två sätt.

Alternativ 1: Försvarsanslaget är bestämt och målen (försvarsförmågan) anpassas efter detta.

Alternativ 2: Målen (försvarsförmågan) är bestämda och försvarsanslaget anpassas efter detta.

I Sverige idag råder alternativ 1. Sverigedemokraterna anser att alternativ 2 bör gälla. I det försämrade säkerhetsläget som råder i Östersjön så kan vi inte spara bort vissa militära förmågor.

Det är regering och riksdag som har ansvaret för rikets mål, prioriteringar och när/om de militära medlen skall användas. Regering och riksdag avdelar medel och resurser samt gör prioriteringar, beslutar om Försvarsmaktens kvantitet och rikets strategi.

Försvarsmakten har ansvaret för militär strategi och taktik samt genomförande av operationer.

Direktiv

Sverige skall med alla till buds stående medel slå vakt om vår nationella integritet och vårt demokratiska samhällssystem. Försvarsmaktens viktigaste del i detta är att kunna möta, hejda och avgöra alla former av intrång från främmande stridskrafter.

Försvarsmaktens uppgifter

- a) Avvisa främmande stridskrafter som kränker svenskt territorium.
- b) Avgöra mot främmande stridskrafter som tränger in på svenskt territorium, varvid Försvarsmakten skall kunna möta militära intrång i hela landet, hejda dito i flera riktningar och avgöra i två riktningar samtidigt.
- c) Skydda den svenska ekonomiska zonen, den samhällsviktiga infrastrukturen samt sjö- och luftfart inom svenskt territorium. Kontrollera rörelser i luften eller till sjöss inom svenskt territorium.
- d) Vidmakthålla aktuell försvarsplanering för skydd av alla strategiska resurser.
- e) Optimera en försvarsallians mellan Sverige och Finland om den kommer till stånd.
- f) Frigöra resurser och skapa bra övningar genom försvarssamarbete i fred med alla nordiska länder.
- g) Stödja andra myndigheter i fred och/eller kris.
- h) Stödja svensk utrikespolitik vid gemensamma EU- eller FN-missioner utrikes.

Målet för det civila försvaret ska vara:

- a) Värna civilbefolkningen.
- b) Säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna.
- c) Stärka Försvarsmaktens förmåga vid ett väpnat angrepp eller krig i vår omvärld.

4.1 Regeringens verksamhet vid höjd beredskap och kris

Regeringen leder krishantering på nationell nivå. Den nationella krisledningen måste vara redundant och inte kunna slås ut för lätt. Den fasta tjänstemannastab som är knuten till krisledningen ska vara väl samövad med regeringen.

MSB läggs ner och denna myndighets forskningsdelar överförs till Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI). Därefter upprättas en civilförsvarsmyndighet med civil överbefälhavare. SOS Alarm inkorporeras i denna civilförsvarsmyndighet.

5 Försvarspolitikens inriktning

5.1 Villkoren för internationella insatser/militärt bistånd

Sverigedemokraterna anser att fredsbevarande och fredsskapande insatser kan vara viktiga för att stoppa och förhindra mänskliga katastrofer. Militära aktioner i främmande land är samtidigt alltid en svår rättslig fråga. Därtill har ofta parterna i de konflikter vi ska motverka olika verklighets- och historiesyn, vilket ställer krav på grundlig analys innan beslut om insats tas. En förutsättning bör vara att insatserna sker med FN-mandat.

Den internationella tjänstgöringen ska vara frivillig.

Alla soldater ska få utbildning i lokala sedvänjor och könsroller rörande det land de skall tjänstgöra i. Gendercentrum läggs ned då dess kompetens inte behövs för ett fullgörande av tjänsten.

Samverkan mellan militära och civila insatser utgör ofta en nödvändighet för permanenta framgångar vid utlandsoperationer.

Utlandsstyrkan ska ha en mindre summa att använda till nytta för lokalbefolkningen i de områden där vi verkar för att visa att våra soldater är vänner (force protection) och därigenom skydda våra soldater och gynna dialogen med det lokala civila samhället.

När USA utsattes för terrorism den 11 september 2001 förklarade amerikanerna krig mot terror och tog sig rätten att anfälla Afghanistan och Irak. Utsatt för upprepad svårt drabbande terrorism kan troligen de flesta länder välja att försvara sig globalt. Sverige bör dock inte utan utomordentligt starka skäl medverka i den typen av krigföring. Vi motsätter oss även att Sverige aktivt tar ställning på en sida i regelrätta inbördeskrig där inga parter står för grundläggande demokratiska värden. Vår utgångspunkt är att den svenska hjälpen i drabbade områden huvudsakligen ska vara humanitär eller fredsbevarande. När Nato väljer strategi i de insatser som de leder har vi ingen möjlighet att påverka. Natoleda fredsinsatser har ofta tveksam motivering och inte sällan misslyckas relationerna med den civila befolkningen.

FN har tyvärr inte resurser att leda större operationer än cirka 20 000 soldater och för att slippa bekosta en dubblerande förmåga så vill de flesta Natoländerna att Nato leder de större internationella fredsoperationerna. Sverigedemokraterna ser gärna att FN:s förmåga att leda militära operationer ökas till omfång och kvalitet.

5.2 Specifika internationella insatser

Nato:s insats i Libyen, där man i praktiken tog ställning för ena sidan i ett inbördeskrig, byggde på bristande kunskap och analys av interna förhållanden. FN-mandatet som gav rätt att ta ned allt stridsflyg överskreds och istället nedkämpades Gaddafis regim. Det är oklart idag vem som ska lösa eftervården med marktrupp. Vapen från Gaddafiregimens förråd har nu spritts till islamister och ett kriminellt kaos råder i landet.

Flyktingsmugglarna driver läger.

Svenska flygvapnet med Gripen löste emellertid sina spaningsuppgifter storartat.

I Adenviken hotar pirater vår och andras handelsflottor och varuflöden. Sverige har deltagit i EU:s marina insatser utanför Somalias kust, operation Atalanta.

Sverigedemokraterna stödjer att svenska enheter ger fortsatt bidrag till Operation Atalanta. Militär personal på svenskregistrerade handelsfartyg ska inte tillåtas. Redare kan redan nu anskaffa vapen och vaktmanskaper.

Situationen i Mali förblir högst osäker. Islamisterna har för tillfället tryckts undan, men finns sannolikt kvar i bakgrunden. Läget förete påtagliga likheter med läget i Afghanistan.

Sverige deltar med rådgivare i insatsen mot Isis i norra Irak. Ett problem för insatsen är att den irakiska armén har svårt att ta mark och att den allierade shiamilisen skapar egna MR-problem.

5.3 Dimensionering av existensförsvaret

Existensförsvaret bygger på en deklarerad folkvilja att Sverige ska vara en självständig och fri nation samt på en försvarsmakt som på ett trovärdigt sätt kan hävda förmåga att skydda landet genom ett organiserat totalförsvaret som inkluderar civila komponenter i samverkan. Totalförsvaret ska ha en yta, skalförsvaret, och ett djup, invasionsförsvaret.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeleffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från anfall. Ett sådant försvar bör också ha en sådan styrka att det kan föra ett uthålligt och strategiskt defensivt försvar av svenskt territorium.

En avancerad motståndare som attackerar förväntas använda fjärrstridsmedel med god precision, specialförband, cyberförmåga, obemannade system, rymdförmåga och avancerad informationsförmåga som stöd för främmande styrkor som tränger in i riket.

Det moderna militära försvaret är därför beroende av högteknologiska system men också av folkets försvarsvilja och den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. En stärkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer.

Försvarsberedningens försvarsrapport förutsätter att det civila försvaret bara klarar sig 5–10 dagar. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret. Vår dåliga uthållighet i krig är en brist som sänder obehagliga svaghetssignaler till omvärlden. Enligt vår mening bör Sveriges totalförsvar kunna hantera att försvara Sverige uthålligt över längre tid.

I försvaret av landet så är avancerade stridskrafter med vilket här avses tillräckliga mängder av markstridsförband, avancerat luftvärn, kvalificerat stridsflyg, kryssnings- och sjömålsrobotar, ytfartyg, ubåtar och skydd av egna ledningsstrukturer det avgörande. Detta är kostsamt, men utan korrekt och tillräcklig materiel uppnås ingen tröskeffekt.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Nu och den nära framtiden måste därför vara föremål för ständig krigsplanläggning av Försvarmakten, där faktiska styrkeförhållanden och värsta-falls-scenarier är underlag. Vi kan inte bortse ifrån hur Ryssland har återbyggt sin militära förmåga. Vi kan inte heller bortse från risken med en kinesisk-rysk militärallians, vilken skulle möjliggöra för Ryssland att ytterligare stärka sitt västra militärdistrikt.

5.4 Försvarets geografiska indelning

Vi bedömer att den gamla militära strukturen var till bra stöd för beslutsfattande och samordning på olika nivåer. En ny struktur av detta slag bör upprättas, men uppdaterad för nya villkor och miljöer. Nedan följer ett exempel som kan väcka till diskussion.

Sverige indelas i åtta militärområden (MILO). I vardera baseras en mekaniserad brigad, i Stockholms MILO dock en stadsskyttebrigad. Sveriges marina områden delas i fyra delar: Marinkommando Ost, Syd och Väst och Norrland. I vardera baseras en marinbas och en reducerad amfibiebrigad. Undantag: I Marinkommando Ost baseras två reducerade amfibiebrigader och i Marinkommando Norrland ingen marinbas utan endast ett marindetachment.

Varje militärområde delas i ett antal försvarsområden (FO). Varje FO sammanfaller med ett län enligt länsindelningen som den var innan senaste sammanslagningen år 1997–1998. Undantag: Norrbottens län är 3 st FO, Västerbottens län är 2 st FO, Stockholms län är 3 st FO och Göteborg och Bohuslän är 2 st FO. Antalet FO är därmed 30. I vardera FO baseras minst en territorialarmébataljon, minst en lokalförsvarsbataljon och en avdelning särskild beredskapspolis.

Varje FO delas i två eller flera närskyddsområden (NO)

Militära och civila befälhavare ska ha kontakt på alla nivåer: Hela riket, MILO, FO och NO.

5.5 Lokalförsvarsbataljoner

Lokalförsvarsbataljonerna bemannas av de i fältarméns personalreserv som ligger på tur. Lokalförsvarsbataljon är ett lätt infanteri. Strategisk tillförsel av tyngre system kan förekomma. Lokalförsvarsbataljonerna ska ha repetitionsmöte vart sjätte år.

Bataljonsledning, kompanibefäl och plutonsbefäl är anställd personal, övriga är värnpliktiga.

I början av år 2028 skapas de första lokalförsvarsbataljonerna, då de första soldaterna utmönstras från fältarmén. Varje år genereras sedan 5 lokalförsvarsbataljoner. År 2033 väntas alla lokalförsvarsbataljoner vara bemannade.

Lokalförsvarsbataljonerna är underställda territorialbataljonchefen.

5.6 Våra veteraner

Veteransoldatpolitiken ska vara sådan att stort stöd ges till dem som verkat i internationell tjänst. Stödet ska omfatta de anhöriga. Medaljer och utmärkelser ska symbolisera olika beundransvärda och viktiga bedrifter samt de stora offer som gjorts för världsfreden och för undvikandet av mänskliga katastrofer. Den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner; att välja en helgdag gör det lättare för veteraner och deras anhörig att delta.

SD bör verka för ett inrättande av veterancenter där ansvariga för veteranfrågor i Försvarsmakten tjänstgör. Där skall finnas utbildad personal som kan hjälpa veteraner med administrativa frågor och kontakt med olika myndigheter, till exempel vid ersättning efter skada eller sjukdom i tjänsten. Där bör även finnas sjukvårdspersonal som kan ge stöd och en första bedömning av veteraner som är i behov av någon typ av vård – fysisk som psykisk – efter hemkomst, för att därefter remittera veteraner rätt.

Försvarsmakten ska ansvara för kontakt och remittering till psykologer/läkare samt även upprätta kontakter med eventuella arbetsgivare och ansvara för dialog med arbetsgivaren om soldaten medger detta. Försvarsmakten skall även arrangera återträffar med vissa valbara aktiviteter osv. Det bör även inrättas någon form av allmän positiv särbehandling i någon form för veteraner, till exempel viss skattebefrielse eller avgiftsfria kommunala resor.

SD vill se ett inrättande av en tilläggs pension i form av en veteranpension ämnad svenska medborgare som gjort utlandstjänst.

5.7 Försvarets värdegrund

Centralt för försvarets värdegrund är att en försvarsanställd aldrig ska ifrågasättas av försvaret på ett sätt så att grundlagen eller de mänskliga rättigheterna åsidosätts, särskilt i fråga om yttrande- och åsiktsfriheten. Detta gäller på den anställdes fritid såväl som i tjänsten.

6. Försvarets finansiering och materielförsörjning

6.1 Försvarets finansiering

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 % för att sedan sjunka till dagens 1,0 %. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnader i kombination med en ensidig inriktning mot ett renodlat insatsförsvar har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar idag på allvar kan ifrågasättas. Hela försvarsgrenar hotas av systemkollaps inom några få år. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut. Länderna i vår närhet har försvarsanslag nära 2,0 % av BNP eller har beslutat att skaffa det. Sveriges försvarsanslag däremot fortsätter att sjunka.

Innan anslagsökningen verkligen kan skapa en utbyggnad av försvarets mål måste vissa befintliga underskott elimineras. Ett mindre underskott i finansieringen av nya Gripen måste elimineras men även underskottet om 50 miljarder i den 10-åriga investeringsplanen som överbefälhavaren tydligt pekat på.

Sverigedemokraterna budgeterar från och med 2017 och i tio år framåt för att täcka hela Gripenunderskottet genom en ökning av materielanslaget med 548 miljoner kr/år. Från och med 2020 och tio år framåt budgeterar Sverigedemokraterna även för att täcka hålet i investeringsplanen för IO 14 genom en ökning av anslaget Anskaffning av materiel och anslaget Vidmakthållande av materiel med 5 miljarder kr årligen. Utöver att täcka dessa underskott satsar Sverigedemokraterna ytterligare mer på materiel varvid nödvändiga offensiva satsningar kan göras och investeringsbudgeten rejält ökas.

En höjning av materielanslaget gynnar svensk teknikdrivande industri och ökar sysselsättning. Natostandard för nya materielsystem är givet för exporterande försvarsindustrier, och däri finns inget risktagande för Sverige. Däremot behöver inte alla äldre befintliga materielsystem Natoanpassas.

Riksrevisionen anser att regeringens information till riksdagen om försvarets ekonomi bör vara mer övergripande och ge en helhetsbild utan att för den skull röja sekretessen. De olika objekten bör ha sina livscykelkostnader beräknade.

6.2 Frivilligorganisationerna

Frivilligorganisationerna bör ha ett eget anslag. Dessa organisationer har skapats med personligt engagemang och det engagemanget utvecklas bäst om de fortsätter som herrar i eget hus. Frivilligorganisationerna är viktiga, de kompletterar Försvarmakten och hjälper till med folkförankringen.

Högskolorna bör söka integrering med frivilligorganisationerna. Möjligheten för skattelättnader för frivilligpersonal bör prövas, alternativt att dessa får igen en del av sina utlägg via pension.

Genom att frivilligorganisationernas övningar integreras mer i civilsamhället syns de mer för befolkningen.

6.3 Försvarslogistiken

Försvarsstrukturutredningen (FSU) resulterade i flera stora åtgärdsförslag. Om förslagen hade genomförts hade inte Försvarsmakten kunnat lösa sina uppgifter enligt förordningen 2009:1204 om självständigt upprätthållande och utvecklande av militärt försvar. FSU tycktes utpeka den väpnade striden som Försvarsmaktens enda egna verksamhet och resten skulle lämnas till marknaden. Problemet är att den väpnade striden kräver ständigt närvarande logistik.

Idag beställer Försvarsmakten en produkt i taget från Försvarets materielverk. Detta föregås av en noggrann långsiktig planering. I FSU föreslogs att Försvarets materielverk istället skulle hyra ut materiel till Försvarsmakten. Försvarsmakten skulle därmed förlora flexibilitet och skulle istället för att fördela egna anslag för att nå operativa mål få lämna förslag till FMV som FMV inte behöver ta hänsyn till.

FSU:s förslag genomfördes inte i sin helhet utan bara till viss del.

Omställningskostnaderna som uppstår när ett större antal anställda ska flyttas från Försvarsmakten till Försvarets materielverk vägs inte upp av tydliga rationaliseringar. Däremot finns det vinster med att teknisk dubblering mellan staten och försvarsindustrin rationaliseras.

Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortfarande viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitik. Värt att notera är att de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och är billiga.

6.4 FMV

FMV lider av de ständigt kommande sparbetningen och omorganisationerna. FMV:s roll bör inte bara vara statisk. Den bör även rymma utveckling och därför också medel för egen utveckling.

6.5 Politisk direktstyrning

Riksrevisionen har lämnat svidande kritik mot alliansregeringens (år 2006–2014) hantering av besparingarna som beslutades inom ramen för den s.k. genomförandegruppen. Inte nog med att de besparingar som beslutades i hög grad är att beteckna som ambitionssänkningar snarare än effektiviseringar (vilket var vad som förespeglades när Genomförandegruppen beslutades i budgetpropositionen 2008) utan det är också så att de åtgärder som föreslogs av Genomförandegruppen i hög grad var ineffektiva och ekonomiskt tveksamma.

Utöver detta gör det faktum att gruppens arbete ägde rum på informell basis att det blir omöjligt att i efterhand granska besluten. Det finns inget beslut om formell tillsättning av Genomförandegruppen, inga bevarade direktiv för dess arbete, dess korrespondens har inte diarieförts och slutrapporten är hemligstämplad. Av allt att döma verkar inte ens Försvarsmakten ha fått se slutrapporten.

6.6 Basing av förband

Fredsbasering av militära förband bör ske till stadsregioner och större befolkningsorter samt Gotland. Tyvärr har urbaniseringen gått så långt att förbandsbasingen inte kan nyttjas som regionalpolitik längre.

Förbandsflytt bör undvikas och prövas endast som sista utväg därför att vid förbandsflytt följer inte all viktig personal med och svårersättbar nyckelkompetens riskerar att förloras.

6.7 Försvarsindustristrategi

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. För ett land som inte självt kan producera försvarsmateriel blir inköpet av försvarsmateriel utifrån väldigt dyrt. Det kan även bli svårt att få köpa den allra bästa materielen. Orsaken till detta är att försvarsmaterielproduktionen oftast sker i samarbete med andra nationer. Man får om man har något att ge. Detta präglar Sveriges förhållande inte minst till USA och deras materielmarknad. Svenska staten bör ha som långsiktig strategi att öka sin ägarandel av försvarsindustrierna i Sverige.

Sverige är av hävd en nation med kvalificerade vapensmedjor. Under den tid då Sverige självt var en stor beställare av försvarsmateriel så var vi i hög grad självförsörjande. Nu är exporten viktig för att uppnå tillräckliga serier av nya produkter. Vid utveckling av nya materielsystem är samarbeten helt nödvändiga, men alla samarbeten är inte lyckosamma. Målmedvetenhet och fokus på innovation som finns i industrin måste vara ledstjärna för utvecklingen.

Sverige behöver köpa sina egna materielsystem för att bli bästa referenskund.

En försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Förutom Gripen, bör ubåtarna, sensorteknik, robotteknik, krypton, mikrosatelliter m.fl. klassas och skyddas som strategiska produkter.

6.8 Motköp

Vidare bör Sverige i vissa fall återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska SME-företag. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontrakten i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

6.9 Statligt finansierad FoU

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag.

När vi köper svensk försvarsmateriel som är producerad med högteknologi sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Det sker genom de direkta jobb det ger, genom spin-off-effekter men också genom ökade exportmöjligheter. Sverigedemokraterna tror på svensk ingenjörskonst.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida. Dels ger det oss bättre chanser till export, dels kan vi motverka att svensk försvarsindustri inte lämnar Sverige i samband med en större affär.

I USA är försvarsmaterielområdet styrt av bundna forskningspengar. Inom EU gäller försvarsmaterielupphandlingsdirektivet, vilket föreskriver konkurrensutsättning. Så ser dock inte marknaden ut i praktiken. Dessutom visar EU-papper nu att EU-kommissionen anser att ett EDA politiskt ska peka ut vilka försvarsindustrier som ska överleva och vilka som ska få riktade forskningspengar. Vi bör värdera våra egna marknader innan vi ger upp och låter EDA bestämma över våra forskningspengar. Om Sverige lämnade EU skulle vi få en bättre situation, att jämföra med den som Schweiz och Norge har.

6.10 Nyanskaffning och vidmakthållande

Principerna för materieförsörjning ska vara:

- ▶ Vidmakthållande och uppgradering av befintlig materiel bör, om det är ekonomiskt försvarbart och operativa krav kan uppnås, väljas före nyanskaffning.
- ▶ Utveckling bör genomföras när det gäller nationella säkerhetsintressen och när Sverige innehar särskilda produktionskompetenser. För närvarande är det endast § 346 i EU-rätten som möjliggör nationell utveckling på politiska beslut.
- ▶ Nyanskaffning bör ske på marknaden av befintlig, färdigutvecklad och beprövad materiel som tredje alternativ. Långräckviddigt luftvärn är exempel på dyra system som vi troligen bör köpa utifrån, exempelvis Aster 30 och Aster 15.

Vid försvar av egna landet är det viktigt att eventuell gemensam materiel (via så kallad *pooling & sharing / smart defense*) finns i närheten. I vårt fall bör vi endast ha gemensam materiel med de nordiska grannarna. Hur sådan gemensamt materiel ska disponeras vid höjd beredskap och i krig ska bestämmas i förväg.

6.11 Försvarsmaterielexport

Vi är stolta över att Sverige är världens största försvarsmaterielexportör per capita trots att vi har en strikt lagstiftning och en god exportkontroll i fråga om export av försvarsmateriel.

Vår starka försvarsmaterielindustri är en stor fördel för vår egen försvarsmaterieförsörjning. När vi själva investerar i svenskproducerade materielprojekt kan nettokostnaden bli låg eller till och med vinst uppnås i samhällsekonomin på grund av spillöreffekter och export.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb och en stor andel är civilingenjörer. Indirekt sysselsätter försvarsindustrin cirka 100 000 personer.

Gripen, robotar, luftvärn, ubåtar, undervattenssystem och korvetter samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och FoU klokt.

Myndigheten FXM bör inte bara bevaras utan få en stärkt roll och Sverige som stat ska stötta försvarsindustrin ännu mer vid upphandling. Tecknande av MOU kan vara en väg till viktiga samarbeten och affärer.

Särskilt för mindre företag kan myndigheten Svensk Exportkredit (SEK) betyda mycket. SEK bör ges möjligheter att agera ännu mer offensivt.

Eftersom Sverige var alliansfritt under kalla kriget utvecklade vi mycket av vårt försvarsmateriel själva och var i hög grad självförsörjande. När det svenska försvaret sedan drastiskt nedrustades så blev det nödvändigt för den svenska försvarsindustrin att satsa på export för att överleva. Idag är det hos försvarsindustrin endast exporten som frigör pengar för forskning för att utveckla nya försvarsmateriel. Svenska Saab exempelvis satsar 6 miljarder kr på forskning, vilket är mer än vad KTH och Chalmers gör ihop.

De svenska riktlinjerna för krigsmaterielexport är stränga jämfört med andra länder som har stor produktion av försvarsmateriel.

De flesta länder har komplicerade exportkontrollregler och institut, men ändå exporterar de krigsmateriel för strid till mottagare i MENA-länderna och andra liknande tveksamma mottagarländer. Ett exempel är Saudiarabien dit USA och England nyligen har exporterat stridsflyg i stort antal. Sådan export skulle Sverige aldrig tillåta med våra

nuvarande regler. Det är bra. Det är viktigt nu att våra regler för krigsmaterielexport inte blir för avvikande jämfört med viktiga partnerländer. Vår industri måste få vara med i kommande försvarsmaterielsamarbeten, det är avgörande.

6.12 Strategiska samarbeten

Svenskägda försvarsindustriers samarbeten med utländska företag är viktiga. Kostnadsdelningar är centralt för att lyckas ta sig an nya projekt. De europeiska länderna köper tyvärr sällan försvarsmateriel av Sverige, men andra länder kan kompensera för detta. Brasiliens köp av Gripen öppnar för ett brett teknikutbyte med den brasilianska industrin. Sverige behöver raketartilleri och Brasilien har ett sådant system (Astros). Den indiska industrin är också en intressant partner liksom Schweiz (som inte är ett EU-land).

7. Försvarsledningen

Ledningscentraler och andra för angriparen högvärdiga mål bör finnas i bergrum eller på annat sätt skyddas. Spridning är en kompletterande skyddsmetod. Strategiska viktiga strukturer ska omgärdas med sekretess.

Beredskapen ska ha en hög lägsta nivå och kris och krig övas ofta.

8. Personalförsörjning

8.1 Värnplikt – GSS-P

Pliktsystemet bör återaktiveras och samtliga unga män och kvinnor bör mönstras i en flerdagsmönstring på plats. I samband med mönstringen bör en tredygnskurs genomföras i syfte att lära ut grundläggande överlevnad och kontakt med uniform och enkla vapen.

Omkring 8 400 tas ut till värnpliktstjänstgöring varje år, med början år 2017, varav omkring 7 200 går även befattningsutbildningen för placering i krigsförbanden. För kvinnor är utbildningen frivillig. Fler markförband medför också ett ökat behov av reservofficerare. Reservofficerare är kostnadseffektiva och stärker folkförankringen.

Med aktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation.

Pliktverket bör öppna ett rekryteringskontor i Norrland.

8.2 Stamanställda

Villkoren för de stamanställda är i huvudsak en sak för arbetsmarknadens parter, men det som rör plikt måste lagregleras.

8.3 GSS-K

Sverigedemokraterna var emot införandet av det nya personalförsörjningssystemet, men så länge det är aktuellt ska det optimeras. Det bör därför utredas såväl lämplighetsmässigt som ekonomiskt om kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän

- ▶ kan få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden
- ▶ kan slippa förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält
- ▶ som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag
- ▶ kan få subventionerade hemresor varannan vecka.

GSS-K ska erhålla en premie när en tredjedel av, när två tredjedelar av samt när hela kontraktet löpt.

8.4 GSS-T

GSS-T fasas successivt ut mot värnpliktig krigsplacering (GSS-P).

8.5 Två-befälssystemet

Tvåbefälssystemet behöver utvecklas.

8.6 Administration: Prio

Rapportering och statistik möjliggör styrning och bra ledningsbeslut, men rapporteringen får inte vara mycket tidskrävande. Priosystemet har kritiserats för att vara tungrott och långsamt. En oberoende översyn av systemet skulle kunna peka på vad som måste förbättras. Om det är riktigt att lämna Prio för ett egenskapat system så bör det göras snarast.

8.7 Försvarets lokaler

Fortifikationsverket bör avvecklas och ansvaret för försvarets lokaler föras över på garnisonerna. När försvaret behöver återta sin ursprungliga infrastruktur eller i vissa fall ny sådan måste lagrummet vara tydligt. Försvarets intressen går före de enskildas intressen.

8.8 Materielförråd

Centraliseringen av materielförråden har gått så långt att verksamheten blir lidande när beställningar från centralförrådet måste väntas in, och därför bör mer materiel finnas ute på regementena. Sabotage och krigshandlingar kan också få mer avgörande negativ verkan. En utredning för att ta fram en optimal förrådsorganisation för Försvarsmakten skall tillsättas. Systemet får inte vara fredsanpassat, utan kunna verka för nationellt försvar i första hand.

8.9 Underrättelser

Resurser från Försvarsmakten som Must och strategisk planering ska inte överföras till Försvarsdepartementet. Det är viktigt att Försvarsmaktens planering och underrättelser är självständiga.

8.10 Officerstillsättning

Försvarsmakten ska utse befäl upp till och med överste/kommandör.

9 Armén

Armén bör bestå av såväl rörliga fältförband som lokalt organiserade territorialförsvarsförband.

En fältarmé med samövade mekaniserade brigader och ett väl spritt territorialförsvar är oundgängligt om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare, kontrakterade och värnpliktiga kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtas med målet att år 2029 ha sju mekaniserade brigader och en stadsskyttebrigad. Bemanning av dessa ska ske med en blandning av anställd, kontrakterad och värnpliktig personal.

Utredning ska visa om Trängslet kan återöppnas som huvudskjutfält för armén.

Swedec ska kvarstå som egen enhet och ska inte integreras med Ing 2.

Brigadformatet är överlägset för markstrid mot en kvalificerad motståndare. Ett försvar med en brigadorganisation och personalförsörjt med värnplikt har större möjlighet att kunna verka under sådana förhållanden. Det är nödvändigt att arméns brigader är samövade för att kunna verka effektivt.

Bristen på effektivt luftvärn är en av de största bristerna i den befintliga krigsorganisationen. Enligt vår mening är luftvärnet så viktigt för Sveriges försvarsförmåga att två luftvärnsbataljoner ska utrustas med modernt långräckviddigt luftvärn redan under den kommande försvarsinriktningsperioden.

9.1 Arméns strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

9.2 Mekaniserade brigader

Stellan Bojeruds brigadskiss för fältarmén:

- 1, Mek Bat: – Professionell (anställda samt GSS-K).
- 2, Mek Bat: – Tidigare anställda, som tjänstgör på värnpliktsbasis samt GSS-T.

3, Mek Bat: – Värnpliktsförband.

4, Mek Bat: – Värnpliktsförband, delvis draget ur Territorialarmén.

Brigaderna ska ha hemdepåer men även i perioder vara förlagda till befintliga skjutfält med god infrastruktur, vilka används som truppövningsläger. På så sätt kan behovet av att bygga nya anläggningar minskas.

Första bataljonen, delar av brigadstabskompaniet och luftvärnskompanierna vid varje brigad ska ha en kader av anställda eller kontinuerligt kontrakterade gruppbefäl och soldater, som kan lösa stridsuppgifter initialt till dess mobilisering har genomförts. På så vis är varje brigad i sitt militärområde direkt gripbar även om inte i sin helhet.

Förslag på baseringsplatser för de mekaniserade brigaderna är:

	MILO
1. brigaden. Kungsängen/Kungsängen (Stadsskyttebrigad)	Stockholm
2. brigaden. Eksjö/Skillingsaryd/Ränneslätt	Sydöst
3. brigaden. Skövde/Karlsborg/Kråk	Väst
4. brigaden. Gävle/Marma/Älvdalen	Nedre Norrland
5. brigaden. Revinge/Ravlunda	Syd
6. brigaden. Boden/Arvidsjaur/Lomben	Övre Norrland
7. brigaden. Strängnäs/Härad	Öst
8. brigaden. Visby/Trelge	Gotland

Om säkerhetsläget i vårt närområde försämras än mer kan det vara aktuellt att ytterligare öka antalet brigader. Kvarvarande övningsområden och övrig infrastruktur bör därför inte avvecklas då det försvårar en eventuell senare uppsättning av ytterligare förband, såsom:

	MILO
09. brigaden. Falun/Rommeled	Nedre Norrland
10. brigaden. Östersund/Grytan	Nedre Norrland
11. brigaden. Örebro/Villingsberg	Öst
12. brigaden. Uddevalla/Sågebacken	Väst
13. brigaden. Sollefteå/Tjärnmyran	Nedre Norrland
14. brigaden. Kristianstad/Näsby fält	Syd
15. brigaden. Borås/Tånga hed/Remmene	Väst
16. brigaden Linköping/Prästtomta	Öst
17. Brigaden Umeå/Tåme	Övre Norrland
18. Brigaden Uppsala/Polacksbacken	Stockholm

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs varje år med en brigad från och med år 2019, vilket gör att varje enskild brigad övas i brigadstrid vart åttonde år.

9.3 Territorialarmén (hemvärnet)

Territorialförsvarsförband skapas ur de nationella skyddsstyrkorna och hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och har kort mobiliseringstid.

Ledningen för varje territorialbataljon ska husera i historiskt godtagbar miljö av typen landskapsregementen. I FO där det inte redan finns regementen i bruk återtars byggnader, då främst kanslibyggnad och en kompanibyggnad. Den civila krisledningen samlokaliseras.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Bataljonsledningarna inom territorialarmén bör ha del i länsstyrelsernas krisledning.

9.4 Specialförband

Specialförband bibehålles och utvecklas i samma takt som nya asymmetriska hot utvecklas.

9.5 Jägarförband

Fallskärmsjägarskolan ska åter öppnas i Karlsborg. Krigsplacering görs av en bataljon fallskärmsjägare.

Norrlandsjägarna i Arvidsjaur fortsätter utbilda soldater. Krigsplacering görs av en bataljon norrlandsjägare.

Lapplandsjägarna i Kiruna återupptar sin utbildning. Krigsplacering görs av en bataljon lapplandsjägare.

När Lapplands jägarregemente är återupprättat ska gränsjägarförband åter utbildas där. Förbanden ska kunna användas som stöd till det civila samhället vid större flyktingströmmar, men även i hela spektrat av militära konflikter. Dessa förband ska snabbt kunna mobiliseras, ha mycket kvalificerad teknisk materiel och god lokalkännedom.

Kustjägarna fortsätter utbildas för att krigsplaceras i amfibiebrigaderna.

9.6 IED-förmåga

Polisens IED-förmåga bör avvecklas och ansvaret läggas på Försvarsmakten som har bästa kunskaperna. Det är i detta fall bättre med en ansvarig myndighet.

9.8 Militärpolisen

Militärpolisen skall utbildas och utrustas för att vid behov kunna förstärka den civila ordningspolisen. Vid insats utanför Försvarsmakten skall militärpolisen vara underställd civilt polisbefäl.

9.9 Arméns materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2020 till 2029. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas.

Budgeterar SD för att täcka underskottet i materiel till IO 14 (IO14-hålet).

Kostnad: 50 Gkr.

Betalas varje år: 5 Gkr per år 2020–2029. Gäller hela försvaret ej bara armén.

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

9.10 Arméns materielsystem tio år

Försvarmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade till IO 14 måste tillföras för ett stärkt försvar.

Brobandvagnar och bärgningsfordon är nödvändiga investeringar.

Varje Milo bör ha en pluton ammunitionsröjare.

Territorialarméns (hemvärnets) fordonspark bör fortsatt moderniseras.

Territorialarmén bör förses med tyngre infanterivapen samt bör få möjligheter att lägga bro i samverkan med civila myndigheter.

Budgeterar SD för beväpning av lokalförsvarsbataljonerna.

Kostnad 720 miljoner kronor per 5 bataljoner lätt infanteri årligen

Budgeterar SD för materiel till ytterligare mekaniserade brigader

Kostnad 7,829 Gkr för materiel till en halv mekaniserad brigad årligen 2023–2034.

9.11 Arméns materielsystem tjugofem år

En senare prioriterad investering är anskaffandet av raketartilleri. Även attackhelikoptrar för Skåne och Västra Götaland bör planeras.

30 st AH-64D Longbow Apache kostar med stödsystem, vapen, reservdelar, utbildning och support 15–20 Gkr.

Budgeterar SD för en seriebeställning av 48 st attackhelikoptrar.

Kostnad: 29 Gkr i inköp.

Köps i delserier: 2 900 miljoner kronor per år 2025–2034.

6 st batterier Astros (raketartilleri) med vardera 6 st eldenheter och 6 st laddfordon kostade Indonesien år 2012: 4 Gkr.

Budgeterar SD för en seriebeställning av 6 st batterier Astros.

Kostnad: 4 Gkr i inköp.

Köps i delserier: 400 miljoner kronor per år 2025–2034.

10 Marinen

Marinen bör bestå av såväl flottan, amfibiebrigaderna, Kustbevakningen som territorialförsvarsförband.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibieförband är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras.

Dimensionering av de förband som skall lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust i Europa, 270 mil. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder m.m.

Det är de närmaste åren fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer, men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära under kritisk massa för att rationellt kunna vidmakthålla systemen personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som skall kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas till tolv och på längre sikt till sexton. De levererade Visbykorvetterna är 5 st. 5 st nya Visbykorvetter bör inköpas i en serie för att sedan kompletteras av 6 st fregatter. När antalet ytstridsfartyg är större än tio bör antalet ytstridsflottiljer öka till tre, varvid en stationeras i Västerhavet.

Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras och denna bör huvudsakligen vara baserad på västkusten som en följd av dennas stora betydelse för importsjöfarten.

Det är fortsatt lämpligt med en ubåtsflottilj, men antalet ubåtar bör utökas till åtta genom inköp av 5 st A26 för att kunna lösa aktuella uppgifter och rationellt vidmakthålla systemet personellt och materiellt. För en liten nation som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över tysta ubåtar.

10.1 Marinens strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

10.2 Marinens luftvärnsförmåga

Ytstridsfartygen och Kustbevakningens större fartyg kommer att vara högvärdiga mål i ett storskaligt krig. Det gör att dessa fartyg bör ha såväl automatkanon som robotluftvärn. Det är egenskydd men robotluftvärnet är också en del av luftförsvaret. Det är viktigt därför med gemensam lägesbild med flygvapnet. Aster 15 är ett robotluftvärnssystem som bör prövas för dessa fartygsplaceringar.

10.3 Amfibiebrigaderna

Förslag på baseringsplatser för de reducerade amfibiebrigaderna är Vaxholm, Karlskrona, Gotland, Älvsborg och Härnösand.

Tre veckors krigsförbandsövning (KFÖ) genomförs varje år med en amfibiebrigad från och med år 2019.

Marina territorialförsvarsförband skapas ur de det marina hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och kort mobiliseringstid.

10.4 Rörlig kustrobot

I början av 1990-talet uppsattes ett rörligt kustrobotbatteri med Saabs RBS 15 robot som huvudvapen. Systemet var kostnadseffektivt och hade stor uthållighet och snabb gruppering. Då kustartilleriet avvecklades år 2000 valde man även att avveckla det då blott fem år gamla systemet som såldes till Saab.

Detta system är än idag (i moderniserad version) aktivt i Kroatien och Finland där det utgör en stor del av den tröskeeffekt dessa länder förfogar över för att möta, hejda och slå en angripare över havet.

Systemet bör av dessa anledningar återuppsättas i Sverige i sex kompanier med vardera sex robotbilar. Det innebär att Amf 1 får två kustrobotkompanier. Systemet bör integreras i Försvarmaktens kommande sensornätverk men även kunna operera autonomt. Tre av dessa bör bemannas av kontinuerligt tjänstgörande personal. Basing för alla sex kompanier: Härnösand, Stockholm, Gotland, Karlskrona och Göteborg.

10.5 Understöd och luftvärn

Amfibiebrigaderna bör ha understöd av Archers samt AMOS på Stridsbåt 2010 eller motsvarande.

Stridsbåtplattformar bör också kunna bära robotar som Seaspear eller motsvarande.

Stingerrobotar bör övervägas för att hantera fientliga attackhelikoptrar.

10.6 Fler marinbaser

När de marina förbanden växer uppstår ett behov av en förstärkt regional indelning. Vi föreslår därför på sikt att Marinbas Öst (Berga) och Marinbas Väst (Göteborg) sätts upp, samt under Marinbas Öst: Härnösand och Fårösunds Marindetachment.

Amf 1 (Vaxholm), Amf 2 (Karlskrona), Amf 3 (Gotland), Amf 4 (Älvsborg) och Amf 5 (Härnösand) bör sättas upp för att utbilda till reducerade amfibiebrigader (2 500 man/st).

10.7 Marinbasbataljoner

För skydd, logistik, ekipage och sjöinformation verkar marinbasbataljonerna. De tre marinbaserna bör ha varsin marinbasbataljon. Fårösund och Härnösand bör ha vardera ett marinbaskompani.

10.8 Ubåtsjakt

På 90-talet hade Sverige en acceptabel ubåtsjaktförmåga med bland annat tio helikopter 4 med sensorer och tolv ubåtar. Socialdemokratiska regeringar med Tage G Peterson i spetsen började då att avveckla försvaret. Reinfeldts regeringar tog vid och minskade ytterligare försvarets medel. Man flyttade ubåtsflottiljen från Berga till Karlskrona och tappade därvid en stor del kompetent personal.

De tystgående svenska ubåtarna är överlägsna vid spaning och kan i hög grad kontrollera utloppen från Stockholm. Men om de befinner sig en dag eller mer från Stockholm i ytlägesfart tar det lång tid att få dem till Stockholm under vattnet.

Alliansregeringen (år 2006–2014) har inte låtit uppgradera torped 45 trots att Försvarsmakten ansett det prioriterat. Torped 45 är särskilt anpassad för grunda vatten.

Förutom att vi nu får vänta på helikopter 14 och sensorer till den så ska också personal utbildas för ubåtsjakt, vilket är mycket tidskrävande – det är i princip en åretruntutbildning.

10.9 Marintaktisk ledning

Den marintaktiska ledningen bör ske från tre staber. Marinen har idag få tross- och ledningsfartyg. Varje marinbas bör på sikt erhålla två stödfartyg för tross och ledning.

10.10 Marinens materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2020 till 2029. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

Budgeterar SD för att täcka underskottet i materiel till IO14 (IO 14-hålet).

Kostnad: 50 Gkr.

Betalas varje år: 5 Gkr per år 2020–2029.

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

10.11 Marinens materielsystem tio år

Försvarsmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

Under tioårsperioden:

Budgeterar SD för en seriebeställning av fem nya u-båtar i klass A26.

Kostnad: 25 Gkr i inköp.

Köps i delserier: 2 500 miljoner kronor per år 2021–2030.

Budgeterar SD för seriebeställning av fem nya Visbykorvetter. Kostnad:

25 Gkr i inköp.

Köps i delserier: 2 500 miljoner kronor per år 2020–2029.

Budgeterar SD för seriebeställning av sex nya fregatter av Nansen typ. Kostnad:

30 Gkr i inköp. + 1 000 miljoner kronor/år i drift (RUT)

Köps i delserier: 3 Gkr per år 2025–2034.

En ökning av antalet radarspaningsplan är önskvärd.

11. Flygvapnet

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga nerdragningar som följd. Försvarsgrenen har tack vare detta problem med såväl materiel- som personalförsörjning, och om inte åtgärder vidtas blir situationen ohållbar i en snar framtid. Flygvapnet består idag personellt av såväl anställda som kontrakterade. Den viktiga resurs som värnpliktsystemet innebar är däremot avvecklad. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och präglas av ett allt för stort fokus på internationella åtaganden. Försvaret av Sverige i händelse av en framtida ofred har nedprioriterats.

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar är det Sverigedemokraternas uppfattning att det behövs fler stridsflygdivisioner. Fem flygflottiljer med vardera två divisioner kräver 200 stridsflygplan. Gripbara reservdelar och tillräcklig serviceapparat ska garantera att minst tre grupper, 12 plan, ständigt är operativa per division. Genom bättre villkor för flygförarna och mer bindande kontrakt bör antalet krigsplacerade piloter öka. Anskaffning av JAS 39 Gripen E/F skall ske oavsett om Sverige är enda köpare. En tvåsitsversion av denna bör också anskaffas, dels för att underlätta i vår egen flygutbildning, dels för att underlätta en export av Gripen-systemet. Gripen E bör nyttillverkas och ej baseras på ombyggda C/D-skrov. Därigenom kommer det finnas kvar C/D-plan.

Sverige behöver alltså i första hand 160 Gripen E/F och Gripen C/D, och för åtta divisioner och i ett längre perspektiv sammanlagt 200 plan för tio divisioner.

Luftförsvaret hade från början ett eget svenskt dataprotokoll för kommunikation, TARAS. Idag har de svenska Gripenplanen Natos Länk 16, vilket sätter oss i beroende av USA och deras krypton – vi får inte tillverka egna. Detta beror på svenskt passivitet. Vi borde istället återintegrera TARAS för att realisera eget Länk 16-liknande nät precis som Frankrike utvecklar sitt LX. Vi kan då välja momentant att kommunicera nationellt eller med Nato.

11.1 Flygvapnets strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

11.2 Upprättande av ytterligare flygflottiljer

Jämte Skaraborgs flygflottilj (F 7 Såtenäs), Blekinge flygflottilj (F 17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F 21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F 16 Uppsala) sättas upp. Antalet Gripenförband är idag för få för att på allvar utgöra en nödvändig tröskeleffekt. Att återupprätta en fjärde flygflottilj som hem för två nya stridsflygsdivisioner är därför av största vikt. Valet faller sig naturligt på F 16 med sitt geografiska läge i det strategiskt viktiga Mälardalen med huvudstaden och Arlanda som högprioriterade angreppsmål.

Divisionerna vid utbildningsflottiljen F 7 ska ha krigsuppgifter.

När vi har 180 Gripen placerade i stridsflygsdivisioner ska en femte flygflottilj öppnas: F 13 Bråvalla. Detta planeras år 2045. Fem fler Gripen per år från 2021 ger 200 gripen år 2049.

11.3 Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker det inte med enbart flygstridskrafter. Dessa har visserligen stor yträckvidd men har uthållighetsbegränsningar. Därför bör strategiskt luftvärn införskaffas. Detta bör absolut vara modernt och långräckviddigt. Gamla begagnade system bör inte inköpas. Köper vi ett modernt system så kommer svensk försvarsindustri troligen bli samarbetspartner.

11.4 Flygbaser

Avvecklingen av BAS 90 är till stort men för den svenska luftförsvarsförmågan. Det skydd och den rörlighet flygvapnet hade har i och med det gått förlorad. För att återställa denna förmåga till operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att bevara de möjliga krigsflygplatser som fortfarande finns.

Ingen före detta flygflottilj får vidare exploateras, särskilt inte de med bergshangarer eller annan viktig infrastruktur.

BAS 90-systemet bör till stora delar återskapas successivt. Detta kan påskyndas genom att i en första etapp återinföra BAS 60-systemet i lämpliga geografiska områden. I en andra etapp utvecklas dessa till fullvärdiga BAS 90. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde. Snabba omgrupperingar för tankning och ombeväpning är några av fördelarna med ett sådant system.

Försvarsmakten vill ha rent från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter.

11.5 Flygbasbataljoner

Det bör finnas minst en basbataljon per flygflottilj. Basbataljonerna är avgörande i snabba krigsförlopp, exempelvis när nya banor ska läggas, men de skyddar också baserna mot attacker från mark. Territorialarmén har en viktig stöttande roll för att skydda baserna.

11.6 Stationskompanierna

Stationskompaniet är föregångaren till dagens flygunderhållskompani, dvs. den tekniska tjänsten för att få upp flyget. I kompaniet ingick de så kallade klargöringsplutonerna. I IO 14 ingår inte längre serviceplutonerna, vilket hämmar klargöringen. Stationskompaniet bör återtas eftersom klargöring är viktigt för nationellt försvar.

Samband, tross, räddning, flygledning, sop och blås kan man alltid få på en flygplats tillsammans med HV. Att detta organiseras är viktigt för att se till att förmågan att sprida flygplan nationellt ökar.

I ett skymningsläge sprider vi flygförare, tekniker och flygplan. Resten mobiliseras. Ju mer som är förberett och ju mer vi kan sprida flygplanen desto bättre.

11.7 Stridspiloter

Stridsflyget är en av luftförsvarets två tunga komponenter. Liksom en kedja är beroende av alla sina länkar, är stridsflyget beroende av flera delar vilka alla måste fungera annars förlorar hela systemet sin verkanskraft.

Antalet krigsplacerade stridspiloter är en nyckelfaktor för vår försvarsförmåga, därför måste den hållas på en stabil och hög nivå över tid. När vi nu ska upprusta vår försvarsmakt, krävs det att vi också ökar rekryteringen av antalet nya stridspiloter. För att lyckas med det krävs kraftfulla åtgärder.

Sverigedemokraterna föreslår att följande åtgärder genomförs:

- Översyn av lönenivån för stridspiloter
- Utreda möjligheten att krigsplacera piloter som lämnat Försvarsmakten för arbete som pilot på den civila marknaden, som reservofficerare (i flygtjänst och med återkommande repetitionsövningar)
- Fokusera på att återta förband i storstadsregionerna i syfte att underlätta rekryteringen.
- Helt överge det ”gamla arbetssättet” där regionalpolitiken till stor del fick styra var förbanden skulle förläggas.

11.8 Helikopterresurser

Helikoptrarna möter olika behov. Exempel på det är:

- ▶ sjuktransporter vid övningar och skarpa operationer.
- ▶ trupp- och materieltransporter.
- ▶ sjöräddning och brandbekämpning.
- ▶ ubåtsjakt (tyvärr för stunden avvecklat).
- ▶ attack- och understöd.

Tidigare hade armén, marinen och flygvapnet egna helikoptrar, men nu har resurserna samlats i en enda helikopterflottilj. Det har missgynnat tillgängligheten. Ordningen med anpassade helikoptrar för varje försvarsgren och olika baseringsorter beroende på uppgift bör återställas.

Sverige bör anskaffa helikoptrar i olika roller men ha kvar grundstommen med så få olika system i drift för att ena helikopterflottan. Variationer av Helikopter 14, 15 och 16 är att föredra. Undantag kan förekomma exempelvis vid framtida anskaffning av attackhelikopter.

11.9 Gripens beväpning

Gripens beväpning bör göras med system där svenska företag är delaktiga i utveckling och produktion som jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte Robot Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Tarus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning. Bilaga 3 visar hur situationen ser ut.

11.10 Transportflygplan

Försvarsmakten förfogar idag över sju (av ursprungligen åtta) C-130E/H Herculesplan. Dessa plan (som började köpas in 1965) bör ersättas successivt. Det bör prövas om vi kan äga ett antal transportflygplan gemensamt i Norden för att spara pengar i fredstid.

För brandsläckning finns MAFF-system till Hercules med kapacitet att sprida 12 kubikmeter vatten per tömning.

11.11 Radarspaningsplan och signalspaning

Försvarsmakten hade från början sex Saab Erieye radarspaningsflygplan. Idag återstår två, övriga har sålts. Två är för lite med tanke på vårt läge och att planen behöver regelbundet underhåll.

Signalspaningsplanen är två och de täcker vårt behov.

11.12 Skolflygplan

SK 60 är ett lätt attackplan som använts till skolplan under lång tid. De är från 60-talet och måste senast ersättas runt år 2020. Saab/Boeing T-X är förstahandsalternativ.

11.13 Flygvapnets materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2020 till 2029. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

Regeringen underfinansierar kommande produktionen av Gripen E med 548 miljoner kronor. SD tillför medel för detta i sin budget, alltså 548 miljoner kronor per år 2017–2026.

F 7 bör ha två krigsplacerade stridsflygdivisioner. Det innebär att vi har åtta stridsflygdivisioner, 160 plan.

Under fyraårsperioden:

Budgeterar SD för seriebeställning av för åtta eldenheter Aster-30.

Kostnad: 13 Gkr i inköp.

Köps i delserier: 1,6 Gkr per år 2019–2028.

Budgeterar SD för att täcka underskottet i materiel till IO 14 (IO 14-hålet).

Kostnad: 50 Gkr.

Betalas varje år: 5 Gkr per år 2020–2029.

Budgeterar SD för att täcka underskottet i nuvarande beställning av Saab Gripen E.

Kostnad: 5,48 Gkr.

Betalas varje år: 548 miljoner kronor per år 2017–2026.

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

11.14 Flygvapnets materielsystem tio år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2020 till 2029. Det innebär att med SD:s budget så kommer allt redan planerat materiel att kunna införskaffas i tid.

F 16 bör återuppsättas år 2020 med två stridsflygdivisioner. F 13 bör återuppsättas år 2025. Då behöver vi 200 plan. Detta innebär att vi behöver spara de 96 C/D plan som finns kvar operativa och bygga minst 110 E/F-plan (40 fler än regeringen) så att vi tillsammans har mer än 200 plan.

Försvarsmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

Under tioårsperioden:

Budgeterar SD för att köpa mer (5 plan mer/år i 28 år) av Saab Gripen E/F än liggande beställning.

Kostnad: 3,2 Gkr per år 2022–2050.

12 Utlandsstyrkan

Utlandsstyrkan ska återuppföras som egen myndighet med eget anslag. Fördelen med en egen myndighet är att verksamheten och ekonomin inte blandas med anslag för territoriella försvaret. Uppgifterna för utlandsstyrkan är väsentligt annorlunda än Försvarsmaktens i övrigt. Utbildningen är till del därför specifik och det är rationellt att samla kunniga till myndigheten. Ett antal av Försvarsmaktens kompetenscenter bör förläggas här liksom det civila försvarets olika nationella center. Garnisonsort bör vara Almnäs i Södermanland.

Sverige ska inte vara med i systemet med EU-stridsgrupper. Däremot kan Sverige delta i en nordisk eller nordisk-baltisk fredsbrigad för internationella fredsoperationer som sätts upp vid behov. Svenskt deltagande bör vara en–två bataljoner och vi bör vara beredda att leda brigaden.

13. Försvarets stödresurser

13.1 FRA, Siun

Svensk signalspaning är en viktig komponent i värnandet av rikets säkerhet, såväl gentemot yttre hot från främmande makt som mot potentiell terroristverksamhet. All sådan spaning bedrivs dock under en ständig balansakt gentemot värnandet av den enskilda medborgarens integritet. De intensiva diskussioner som följde av införandet av den s.k. FRA-lagen visade att hela ämnesområdet är kontroversiellt och måste behandlas med varsamhet om en verksamhet som denna ska kunna bedrivas med fortsatt förtroende från folket.

Integritetseffekterna av signalspaning i tråd bör granskas ytterligare. Det är enligt Sverigedemokraternas mening nödvändigt att en granskning av trådspaningen bör ske vid ett tillfälle som är klart uttalat av regeringen. Därför bör regeringen snarast återkomma med besked om tidpunkten för en granskning. Utöver detta skall en sådan granskning redovisas till riksdagen.

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) utövar idag viss kontroll över hur lagen tillämpas, men denna nämnd lider av en avsaknad av parlamentarisk förankring i och med att inte alla partier är representerade. Om signalspaning ska tas på allvar ska också riksdagens samtliga partier erbjudas möjligheten att nominera ledamöter till nämnden. Så är fallet när det gäller Säkerhets-

och integritetsskyddsnämnden och vi bedömer att detta förhållande har ökat förtroendet för nämnden hos samtliga partier i riksdagen. Vi bedömer också att det förstärkt allmänhetens tilltro till att nämnden fullgör sitt uppdrag på ett så allsidigt och objektivt sätt som möjligt. Detta trots den sekretess som råder i nämndens verksamhet.

Vi anser således att antalet ledamöter i Siun ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan erhålla en ledamot var.

13.1 FOI

Försvaret och regeringen är i behov av forskningsbaserad kunskap. FOI är därför nödvändigt för en självständig utveckling av vår försvars- och säkerhetspolitik.

13.2 FXM

En livskraftig svensk försvarsindustri är viktigt såväl för svensk försvarsförmåga som för svenska arbetstillfällen. Försvarsexportmyndigheten skall bevaras och bidra till att främja Sveriges intresse av den export som är en nödvändig förutsättning för detta.

14. Försvarets beredskap

Försvarsberedningen gjorde ett allvarligt misstag som inte ställde hårdare krav på tillgänglighet också för förbandsreserven. För att förbandsreserven skall kunna utgöra en relevant del av Sveriges försvarsförmåga så krävs att förbanden också övas och utrustas. Det största problemet med förbandsreserven är dock att försvarsberedningen föreslår att den inte ens efter ett särskilt beslut om aktivering kommer att vara färdigutrustad förrän efter tre år. Den anvisade tidsperioden vilar också på antagandet att det, i ett internationellt läge som har föranlett aktivering av förbandsreserven, fortfarande skall vara möjligt att anskaffa nödvändig materiel till den, vilket måste ses som högst tveksamt. För att förbandsreserven skall vara relevant krävs att utrustandet av den påbörjas redan nu vilket Sverigedemokraterna förordar, se lokalförsvarsbataljonerna.

15. Försvarsövningar

Försvarsberedningens majoritet väljer att inte nämna det, men Riksrevisionen har påvisat att krigsförbandsövningarna har minskat och att det senaste årtiondet har sett kraftiga minskningar i körtid på fordon, fartyg och flygplan. Det är välkommet att försvarsrapporten pekar på vikten av samövade krigsförband med reell förmåga. Detta är däremot omöjligt att genomföra med den arbetstidsreglering som för närvarande råder vid våra förband. För att åtgärda problemet och möjliggöra en effektivare övningsverksamhet så måste man både ändra på detta regelverk för gruppbefäl, soldater

och sjömän samt återaktivera värnplikten i en form som möjliggör krigsförbandsövningar med stöd av pliktlagar.

Årliga övningar i brigader är helt avgörande för att uppnå politisk vilja, det vill säga användbara, tillgängliga, väl samövade fältförband för nationella och internationella uppgifter. Ett nytt system för krigsförbandsövningar (KFÖ) bör införas där varje brigad tränas var sjätte år.

16. Kustbevakningen

Det krävs 143 miljoner kr/år i anslagsökning för att inte Kustbevakningen ska bli stående vid kaj. Detta och mer bör tillskjutas. Kustbevakningen arbetar med många av de nya hoten mot vår säkerhet.

16.1 Samarbete med polisen

Polisen och Kustbevakningen ska samordna sina register så att brottsbekämpningen underlättas.

16.2 Inordning i marinen

Kustbevakningen skall tillsammans med Tullverket upprätthålla bevakningen av Sveriges gränser. Sverige bör samarbeta med övriga Östersjöländer om en intensifierad kustbevakning.

Marinen och Kustbevakningen har båda till uppgift att utifrån olika uppgiftsställningar övervaka sjöterritoriet och omgivande farvatten. För denna övervakning krävs bland annat fartyg, flygplan, radarstationer och övervakningscentraler. Det framstår som uppenbart att samordning av dessa resurser skulle vara gynnsam av såväl operativa som ekonomiska skäl. Samtidigt bedöms klara effektivitetsvinster kunna erhållas.

Ett organiserat samarbete och gemensamma övningar bör därför snarast etableras mellan marinen och Kustbevakningen i syfte att därigenom mera effektivt utnyttja samhällets samlade resurser. På sikt bör Kustbevakningen operativt underordnas marinen vad avser sjöoperativa uppgifter. I krig ska Kustbevakningens större fartyg sättas in i det militära försvaret av Sverige. Fartygskanoner och modernt långräckviddigt luftvärn monteras därför på längre sikt (bortom år 2025).

17. Naturkatastrofer

Fonder ska byggas upp på nationell grund för att kunna användas vid naturkatastrofer. Fonderna ska uppmanas söka landstings- och primärkommunala medel. Bidrag för detta ändamål bör inte ges till EU.

18. Krisberedskapspolitikens inriktning

Under kalla kriget och fram till år 2000 hade Sverige ett betydande civilt försvar med civilplikt. Civilområdena stämde i princip överens med militärområdena och jämte militärområdeschefen stod civilområdeschefen. Tillsammans kompletterade de varandra. En ytterligare civil beredskap fanns i driftvärnet fram till år 2005 som hade till syfte att säkra funktionen hos en rad samhällsviktiga institutioner. Civilförsvaret bör i betydlig mån återtas. Till den bredare hotbilden idag hör cyberattacker och terrorism.

Krishanteringen på riksnivå bör åläggas en förstärkt version av Regeringskansliets krishanteringsavdelning. Detta följer den i Sverige normala principen för krishantering där regeringen, länsstyrelser och kommuner är ansvariga för krishantering på sina respektive nivåer. Tjänstemän vid statliga myndigheter bör ha instruktioner i händelse av höjd beredskap eller krig. MSB bör avvecklas och en civilförsvarsmyndighet bör grundas. Civilbefälhavare bör utses i riket, alla militärområden (Milo), alla försvarsområden (FO) och alla närskyddsområden (NO).

Beredskapslager av olika förnödenheter bör upprättas och självförsörjningsgraden av livsmedel öka. Det är inte tillräckligt att det civila försvaret endast förutsätts kunna sköta sin uppgift under fem–tio dagar. Det civila försvaret bör istället ges till uppgift att kunna lösa sin uppgift uthålligt, det vill säga kontinuerligt så länge som ett krig eller krigshot pågår. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret.

En särskild strategi för psykologiskt försvar bör upprättas. Hushållen bör utbildas för att klara sig själva i tre dygn avseende skydd, värme och vatten.

19. Gemensam radiokommunikation

Kryptering och standardisering förs in i de digitala system som ersätter de äldre analoga.

Samtliga alarmeringsmyndigheter bör ha samma system av kommunikation.

20. SOS Alarm

SOS Alarm ska vara ett statligt verk utan konkurrens. Samarbete ska ske över regions- och länsgränser. SOS Alarm ska sitta tillsammans med räddningstjänst, polis, territorialarmén, sjö- och flygräddning och länsstyrelsen, något som kräver justering i lagen. Det skulle underlätta samordningen mellan olika myndigheters planering för det civila försvaret om det skapades en central instans som sköter sådan samordning och som hade ett tydligt ansvar för denna uppgift. En sådan instans skulle också inneha ansvaret för övergripande krisplanering samt därmed vidhängande beslut och prioriteringar. Det krävs en struktur för detta som organiseras redan i fredstid, eftersom

det är orealistiskt att tro att en sådan struktur kommer att kunna upprättas på ett effektivt sätt om det skall ske under pågående krig eller i höjd beredskap.

21. MSB, civilförsvaret, det civila försvaret

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Principerna om ansvar, likhet och närhet bör genomsyra det civila försvaret.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tätare kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

Lokalförsvarsbataljonerna sorterar under den lokale territorialarmébataljonchefen.

På nivåer från FO och nedåt bör de tre cheferna för fältarmén, territorialarmén och det civila försvaret planera och ta gemensamma beslut i lokala angelägenheter. På nivåer ovan FO faller territorialarmén bort från staberna.

22. Elsäkerhet

Olika elkraftskonsumenter är olika beroende av säker el. För samhällsviktig verksamhet kan oacceptabla konsekvenser uppstå snabbt vid elavbrott. Med hjälp av modern styrteknik kan olika användare sättas i prioriteringsordning vid brist på el. Forskning visar att särskilda reservkraftnät med viss radie är kostnadseffektiva när det finns flera samhällsviktiga verksamheter nära varandra.

De problem som elöverkänsliga upplever ska tas på allvar. Gränsvärden för när elfält blir farliga för människan ska inte förväxlas med de gränsvärden elöverkänsliga kan tänkas ha.

23. Strålsäkerhet

Terroristhotet mot kärnkraften bör mötas med ökat skydd. Särskilda skyddsregler ska lagstiftas. Säkerhetszonerna runt verken ska ges större radie.

Bilaga 1.

RUT-svar och antaganden till grund för budgetbeloppen.

RUT 1 är Försvarmakten, Högkvarteret 17 520:60400 datum 2011-09-09.

RUT 2A är FMV 12FMV6710-3:1 datum 2012-09-13

RUT 2B är Försvarmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-09-25.

RUT 2C är Försvarmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-16.

RUT 2D är RUT 2012:701 datum 2012-07-25.

RUT 2E är Försvarmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-24.

RUT 3A är RUT diarienummer: 2014:213, 712, 713, 763, 764, 784, 786, 813, 842

RUT 3B är RUT diarienummer: 2014:1426

3 % inflation per år är räknemässig utgångspunkt för uppskrivningar.

Bilaga 2.

Försvarsgrenarnas mål och uppgifter

Armén – en studie från 2014

Arméns strategiska mål

- ▶ Att med brigader eller särskilda stridsgrupper kunna genomföra markstriden.
- ▶ Att genom värnplikten kostnadseffektivt kunna fylla på förbanden så de blir fulltaliga.
- ▶ Att genom värnplikt utbilda hushåll och medborgare i hur man kan skydda sig själva i krig och kriser. Detta kan även underlätta rekrytering.
- ▶ Att markera territoriell kontroll över hela riket medelst territorialarmén (hemvärnet) och lokalförsvarsbataljonerna.

Fältarméns taktiska uppgifter

Ha en god förmåga att utbilda personal för inrikes och utrikes tjänst.

Armén ska:

- ▶ skydda den så kallade fyrkanten (Boden, Luleå, Piteå, Älvsbyn), flygbasen Kallax samt kunna fördröja framträngande över gränsen från Finland.
- ▶ försvara Arlanda samt riksledningen och högsta försvarsledningen.
- ▶ försvara Göteborg och Landvetter.
- ▶ försvara Malmö och Sturup.
- ▶ försvara Gotland.
- ▶ ha strategisk reserv till särskilda uppgifter.
- ▶ med långräckviddigt luftvärn kunna bidra till luftförsvaret av baserna, Stockholm och Gotland.
- ▶ tillsammans med territorialarmén (hemvärnet), Lok, specialstyrkorna och lokalförsvarsbataljonerna, svenska folket om nödvändigt kunna övergå i det fria kriget.

Territorialarméns taktiska uppgifter

Hemvärnet ska

- ▶ ha en bataljon i varje försvarsområde.
- ▶ öva och förbereda skydd av objekt, hållande av försvarslinjer och broläggning.

Marinen – En studie från 2014

Marinens strategiska uppgifter

▶ sjötransporter till och från landet, till och från Gotland och längs våra kuster skall kunna skyddas.

▶ viktiga hamnar skall kunna hållas öppna.

▶ omgivande havsområden skall kunna övervakas öppet och dolt.

▶ kränkningar eller olagligt utnyttjande av vårt sjöterritorium skall kunna förhindras.

▶ anfall mot vårt land över havet skall kunna hejdas.

Flottiljernas taktiska mål

▶ hålla två patrullfartyg ständigt till sjöss i Östersjön och ett i Västerhavet.

▶ beredd att sätta in minst tre operativa ubåtar i Östersjön och en i Västerhavet under lång tid.

▶ beredd att sätta in en komplett ytstridsflottilj i Östersjön 24 timmar efter order och en division i Västerhavet.

▶ beredd att hålla två handelshamnar öppna på västkusten, två i Östersjön och en i Bottenhavet.

▶ upprätta två marina operationsbaser i Östersjön och en i Västerhavet.

▶ beredd lägga ut ett bestämt antal sjömineringar och minera ett bestämt antal hamnar.

▶ beredd hålla utpekade handelshamnar och marina operationsbaser minröjda.

▶ beredd att sätta in en tillfälligt sammansatt ubåtsjaktstyrka i Östersjön 24 timmar efter order.

▶ kunna skydda våra sjötransporter i Östersjön, inklusive till och från Gotland samt i Västerhavet.

Uppgiftsställningar av denna typ definierar den önskade marina grundnivån av samhällsskyddet – en marin gard.

Flygvapnet – En studie från 2014

Flygvapnets strategiska mål

Upprätthålla luftherravälde för att kunna skydda svenska operationer med mark/marinstridskrafter och verka offensivt mot motståndares kritiska sårbarheter i syfte att bryta dennes förmåga till offensiva operationer mot Sverige.

- ▶ Kunna föra fram och avfyra kryssningsrobot i två riktningar.
- ▶ Luftförsvara Sverige i två riktningar.
- ▶ Kunna föra fram och avfyra sjömålsrobot i en riktning samt inneha beredskap för detta i nordlig riktning (Norska havet).
- ▶ Understödja egen stridskraft och övriga stridskrafter, samt vid behov civila samhället med flygtransporter.
- ▶ Skapa luftlägesbild över Sverige och aktuellt operationsområde.
- ▶ Genomföra incidentberedskap H24 med markbundna och flygande sensorer och jaktflyg.

Flygvapnets taktiska uppgifter

- ▶ Uppträda kontinuerligt med minst två rotar i spärrbana över Östersjön.
- ▶ Uppträda kontinuerligt med minst en rote i spärrbana över Västerhavet.
- ▶ Uppträda kontinuerligt med två rotar i spärrbana i riktning norr (Finland, norra ishavet).
- ▶ Luftförsvaret skall samverka och vara integrerat med långräckviddigt luftvärn, sensorer och jaktflyg för att uppnå maximal effekt.
- ▶ Inneha strategisk rörlighet med huvuddelen av basbataljon.
- ▶ Föra egen strid med i huvudsak en basbataljon med tillförsel av nationella skyddsstyrkor och luftvärn.
- ▶ Varje flygbasområde ska betjäna grupp kontinuerligt och momentant division.

Bilaga 3

Gripens beväpning – En studie från 2014

Gripens beväpning bör göras med system där svenska företag är delaktiga i utveckling och produktion av jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte Robot Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Taurus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning. Exempel på dessa har varit den svenska roboten 04 för sjömål och den amerikanska robot 75 (AGM-65 Maverick) för markmål samt robot 71 (brittiska Skyflash). Detta har resulterat i en stor kunskapsbredd och anpassade tekniska sÄrlösningar för svenska behov. Vår inhemska industri idag har stora kunskaper gällande robotteknik och är världsledande inom en rad områden. Vi har deltagit i en rad europeiska samarbetsprojekt för både jakt- och attackvapen.

Försvarmakten bör om möjligt ha flera beväpningsalternativ i respektive roll för att försvåra för en eventuell fiende att störa ut dessa.

Det är absolut nödvändigt hålla mobiliseringslager av de robotar vi nyttjar. Det är också viktigt att piloterna får skjuta övningsrobotar. Inköp av Meteor och Taurus bör beslutas. Nedan följer en lista på beväpningssystem som dessutom bör övervägas som komplement.

Jakt

För bästa förmåga i jaktrollen bör Försvarmakten anskaffa de delvis svenskutvecklade robotarna Robot 98 (IRIS-T) samt Robot 101 (Meteor). Dessa två robotar är för närvarande världsledande och Sverige kommer bli den första kunden med operativa Robot 101. För att komplettera dessa i sensormässigt bör de amerikanska motsvarigheterna AIM-9X Sidewinder och AIM-120 AMRAAM C7 anskaffas och integreras.

Attack

För attackrollen bör flygvapnet ha en rad olika alternativ för olika uppdrag. Även här bör det finnas alternativ som kompletterar.

Kryssningsrobot X (KEPD 350 Taurus) som är delvis svenskutvecklad bör väljas. Roboten finns i flera versioner och ger flygvapnet förmåga att slå emot en eventuell angripares basområden. Den bör kompletteras med amerikanska AGM-158 JASSM-ER, en kryssningsrobot som Finland nyligen anskaffat en version av.

Laserstyrd bomb av den amerikanska typen GBU-49 Paveway med så kallad Longhotwing-paket och egen stridsdel vore en bra lösning för att få en bomb som passar territorialförsvarets behov.

För markmål emot enskilda fordon, lättare broar eller mindre fartyg bör den brittiska roboten Brimstone anskaffas, roboten finns i en sjöversion som skulle kunna anskaffas till Marinen kallad Seaspear. Brimstone skulle då ersätta våra föråldrade Robot 75 (AGM-65 Maverick).

För att effektivt kunna slå emot en fiendes vitala sensorer såsom radar bör den amerikanska radarjaktroboten AGM-88 HARM anskaffas.

Sjömål

Robotsystem RBS 15-ER är ett svenskutvecklat system av Saab och ger flygvapnet en förmåga att på långa avstånd slå emot en angripares sjöstridskrafter. Roboten kompletteras av den norska Joint Strike Missile. Som interimslösning bör ett mindre antal Harpoon anskaffas tills RBS 15-ER är färdigutvecklad. Harpoon används idag av Danmark.

Spaning

Det franska systemet Reccelite kompletterar den svenska spaningskapsel 39 som användes i Libyen och bidrar att ge Försvarmakten en bredare lägesbild.

Sensorer

Laserbelysningskapsel av typ israeliska Litening bidrar till att ge Flygvapnet utökad precision i sina markoperationer.

Carabas Kartografi är ytterligare ett svenskutvecklat system som kan avläsa trupprörelser och minor mm genom grafisk avläsning. Det finns även civil användning.

Motmedel

Flygvapnet bör vidareutveckla den svenska störningskapseln U95 och anskaffa denna. Sverige är världsledande genom Saabs störningsteknik, och det skulle ge våra luftstridskrafter en nödvändig och unik förmåga. Även den italiensk/brittiska störningskapseln av typ Britecloud bör tillföras som komplement. Utöver vanliga facklor och remsor som det svenska BOL-systemet så bör för att effektivt kunna undvika fientliga jaktrobotar och luftvärn även den amerikanska skenmålsroboten ADM-160 MALD-J anskaffas.

Mikael Jansson (SD)

Roger Richtoff (SD)

Robert Stenkvist (SD)

Per Klarberg (SD)

Jeff Ahl (SD)

Björn Söder (SD)